

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

HDP ile Kuruçesme sürecinin akrabalıkları ve KÖZ'ün tutumu

KÖZ'ün HDP'ye varan sürecin dışında kalmasının başlıca nedenlerinden biri bu hareketin aynı zamanda böyle bir buluşmanın üzerinde yükselişiyle küresel eylemlere köstek olmaya namzet karakterinden ötürü idi. Gezi hareketine katılanların pek çoğunun (bu hareketi manipüle etmeye çalışan ama başaramayan şovenist akım ve kesimler bir yana) HDP'ye mesafeli duruşunun bir nedeni de AKP karşısındaki pasif pozisyonu kadar seçimlere dönük bir parti olarak kurulmuş olmasıydı.

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) SAYI: 7 (104) WWW.KOZONLINE.ORG

AKP İç Savaşı Başlattı

Devrimci Görevler Yakıcılaşıyor

Bugünkü kitleselliğine bakıldığında HDP'nin sol açısından bugüne kadar görülmemiş bir potansiyeli olduğu, sokaktaki gücü ve ağırlığının hiç olamadığı kadar fazla olduğu görülmektedir. Her ne kadar HDP kanadından sürekli Türklerin Kürtlere karşı yapılan saldırılara sessiz kalışından yakınan açıklamalar yapılsa da, hem Kürdistan'daki eylemlerin geniş kitlelerce sahiplenilmediği, hem de metropollerde yoğun bir şekilde yaşayan Kürtlerin de eylemli bir tepkiden uzak olduğu aşikardır.

Kitlelerin pasifize olmasına neden olan şey; HDP'nin ta kendisi, bu saldırılar sürecindeki "Provokasyona gelmeyin" çağrılarıdır. HDP'nin kitlelerin eylemliliğinin sorumluluğunu almak istemesinin sebebi; Erdoğan'ın düzen içi eylemlerle devrilebileceğine olan inancı ve kuruluşundan kaynaklanan legalist tasfiyeci anlayıştır. Erdoğan'ın saldırgan tavır, başkanlık sistemi ve yeni anayasa tartışmaları kitlelerin politikleşeceği bir ortam yaratmakta ise de bunu kararlı bir mücadeleye dönüştürecek öznenin yokluğu her fırsatta kendini hissettirmektedir.

Hem Kürdistan'da hem Türkiye'de saldırganlaşan Erdoğan'ı devirmeyi önüne almış siyasal bir kutup yaratmak için koşullar hiç olmadığı kadar müsaittir. Türkiye ve Kürdistan'da "yaprak kıpırdamıyorsa" bunun sebebi emekçilerin sindirilmişliği değil; HDP'nin bugüne kadar emekçi ve ezilen hareketinin önünü tıkayan tutumudur. Solun içinde bulunduğu kriz ancak rejim krizine ve Erdoğan'ın saltanatına bir emekçi seferberliği ile son vermeyi hedefleyen bir partinin kurulmasıyla çözümler.

KÖZ'ün Sözü

"Kaygı verici sessizliğin" sorumlusu kim?

HDP'nin ikinci kongresi Ocak ayının sonunda gerçekleşecek. Halkların Demokratik Kongresi'nin bir partiye dönüşeceği 2013 Haziran'ında Gezi Ayaklanması'nın en hareketli günlerinde duyurulmuştu. Taksim Meydanı'na giren kolların hepsi bari-katlarla tutulmuştu. Ankara'da, İzmir'de, Hatay'da Taksim'deki ayaklanmadan ilham alarak benzer bari-katlar kuruluyordu.

s.13

Ekim Devrimi tartışmaları 2015

Ekim Devrimi'nin Savaş ve Barış Hakkında Öğrettikleri

7 Kasım Cumartesi günü 1 Mayıs Mahallesi Pir Sultan Abdal Derneği Kadın Dayanışma Evi'nde gerçekleşen panelde; Halkevleri'nden Ali Ergin Demirhan ve KÖZ'den Orhan Dilber'in konuşmacıydı

s.8-9

Ekim Devrimi ve Rejim Krizi

8 Kasım Pazar günü 1 Mayıs Mahallesi Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Kadın Dayanışma Evi'nde yapılan panelde; KÖZ'den Çetin EREN, HDP'den Erkan Karabay, ESP'den Mukaddes Erdoğan Çelik ve EMEP'ten Mustafa Yalçınır konuşmacı olarak katıldı.

s.10-11

Şirinevler'de "Diren Silvan İstanbul seninle" eylemi

Kürdistan'da büyük direnişler, Türkiye'de cılız eylemler

Aydınlı'da "Silvan'a ses ver!" eylemi

s.3-4

Okmeydanı'nda Tahir Elçi protestosu

Dilan Kortak'ın cenazesi Karabağlar'dan uğurlandı

Kadıköy'de Ankara Katliamı eylemi

s.4

s.6

s.12

İzmir'de Deri Kundura Tekstil işçileri Suriyeli föçmenlerle dayanışmayı örgütleyiyor

Açlık greviyle Kürdistan'a gönderilemeyen selam

s.14

s.14

s.15

Okur/Yazar Mektupları

Sancaktepe'de Dilan için yürüdük

Dilan'ı daha yeni politize olduğu yıllarda, yine bir emekçi semt olan Limontepe'de tanıdım. Geleneksel Limontepe festivalinde çocuk etkinliği sırasında küçük çocukların yüzlerini boyayıp onlarla oyunlar oynardı. Bizlerle halay çekerdi.

Ve yine diğer arkadaşlarımız gibi aramızdan çaldılar onu hain kurşunlarla. Seneler sonra başka bir emekçi semtinde onunla karşılaşmadan, dostça bir merhaba diyemeden katil polis devlet çirkin yüzünü gösterdi Dilan'a.

Katledildiği günün ertesi, bu katliama tepki olarak onu tanıyan ve tanımayan dostlarıyla beraber Dilan'ı haykırarak yürüdük. "Şehid Na Mırın" diye attığı sloganı bu kez onun için haykırdık.

Biz KÖZ'ün arkasında duran komünistler biliyoruz ki, Dilan ve onun gibi nice dostlarımızın hesabı proleter bir devrimle sorulacak. Ve bizler biliyoruz ki Kürdistan özgürleşmeden Kürtler özgür olamayacak.

Bu topraklar öyle bir parti çıkararak ki bağrından, katledilen her bir devrimci için boşuna hayatlarının baharında yaşamdan koparılmadıklarını dosta düşmana gösterecek. O günler gelene kadar Dilan'a sözüm olsun bu uğurda mücadeleden asla vazgeçmeyeceğim, vazgeçmeyeceğiz!

**Devrim İçin Devrimci Parti
Parti İçin Komünistlerin Birliği!**

Sancaktepe'den Bir Komünist

Hüseyingazi'de KÖZ sohbeti

Hüseyingazi'de bir arkadaşımızın evinde KÖZ gazetesinin Kasım ayı sayısı ile ilgili sohbet düzenledik. Çalışma yürüttüğümüz mahallede daha önce böyle sohbetler yapmamıştık. Bu tarz sohbetlerin KÖZ'ün gündemle ilgili siyasal bakış açısını kitlelere ulaştırmada faydalı olacağını düşünerek yapmaya karar verdik.

KÖZ'ün Kasım sayısında ağırlıklı olarak 1 Kasım seçimleriyle ilgili yazılar vardı. Mahallemizdeki insanlar da genellikle seçimler ve AKP'nin zaferi üzerine konuşuyorlardı. Biz de köz olarak seçimlere ve seçim sonuçlarına bakışımızı anlatmak için bir arkadaşımızın evinde KÖZ gazetesi sohbeti düzenledik. Böylece sekiz kişiyle arkadaşımızın evinde toplandık. Sohbet bir yoldaşımızın konuşmasıyla başladı. Yoldaşımız, KÖZ'ün seçimlere bakışı, seçimlerdeki çalışmalarımızı, Erdoğan ve AKP'nin durumu ve seçimlerden sonra ne yapmamız gerektiği konusundaki görüşlerini anlattı. Daha sonra diğer arkadaşlarda düşüncelerini anlattı, sorularını sordu. Böylece herkesin katılımının sağlandığı güzel bir sohbet oldu. Bundan sonra da böyle sohbetler yapmaya devam edeceğiz.

Ankara'dan
Komünistler

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜREKLİ AYLIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

ENGİN GÜRBÜZ

YÖNETİM YERİ:

OSMANAĞA MAHALLESİ LEYLA SOKAK ELİF İŞHANI KAT: 2 DAİRE: 5

KADIKÖY/İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN SANAYİ

SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde kamu emekçilerinin yetkisi nasıl gasp edildi?

İzmir Büyükşehir Belediyesi, KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen'in toplu sözleşme yetkisini geçtiğimiz günlerde gasp etti. Bir hafta içinde gerçekleşen olaylar, etiketi ne olursa olsun, işveren kesiminin, çalışanların hak mücadelesine nasıl baktıklarını özetler nitelikteydi. Ancak bu sorunun cevabını bulabilmek için, bir hafta içinde olup biten bu yetki gaspının izlerini birkaç yıl öncesinde aramak gerekiyor.

AKP'nin Memur Sen'le kurmuş olduğu ilişkinin benzerini İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde de kurmak isteyen CHP'li yöneticiler, kendisine sorun çıkarmayan, eylem yapmayan, aksine yönetime arka çıkan ve bir Sendika Şube Müdürlüğü gibi işleyen bir sendikal yapıya alışmış ve devamını istiyordu. Ancak sendikayı çiftlikleri gibi kullanan ve sendika üzerinden fayda sağlayan eski yöneticilerini tepeleyip, gerçekten sendikacılık yapma vaadiyle yeniden yapılanan Tüm Bel-Sen bu tanıma uymuyordu.

Belediyenin bu kaniya varmasından sonra geçen sürede meydana gelen gelişmeler, AKP'nin hakim olduğu kurumlarda görmeye alıştığımız türden şeyler oldu. Kendilerine "demokrat", "çağdaş", "aydınlık" gibi sıfatları hiç tevazu göstermeden üzerine yapıştıran "muhalif" bir CHP'li belediye ve yandaş Tüm Yerel-Sen tarafından kamu emekçilerinin aleyhine olan bir süreç başlatıldı.

Kendilerinin gitmek zorunda olduğunu anlayan sendika bürokratları ilk iş olarak Tüm Bel-Sen'i bölüp yeni bir sendika kurduklar ve bunu da KESK'in "bölücü" faaliyetler içinde bulunan "terörist" bir yapı haline getirdiği için istifa ettikleri şeklinde açıklamaya çalıştılar. Bu bahane aynı zamanda Tüm Yerel-Sen'in örgütlenme çalışmasının da temel dayanağı oldu. Kamu emekçilerinin haklarına ilişkin olarak yalnızca göstermelik davalar açmakla yetinen, yönetimle olan ilişkilerini bozmamak için tek bir eylem dahi örgütlemeyen hatta üyelerine Tüm Bel-Sen'in yaptığı eylemlere katılmama çağrısı yapan bir tutum takındılar. Ulusalçı-faşizan bir siyasi çizgiye sahip bu sendika, belediye yönetimine toz kondurmazken, üye kazanmak için çoğu zaman yalan söylemekten dahi kaçınmadı.

Belediye yönetimi ise Tüm Bel-Sen'le 2014 yılında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde kamu emekçilerine en küçük bir kazanımı dahi çok gördü. Hatta bu sürecin sonunda belediye başkanı Aziz Kocaoğlu "İzmir Büyükşehir Belediyesi güzide bir kurum ve bu kurumda çalışanlar bunun kıymetini bilmelidir." diyerek aba altından sopa göstermekten de çekinmedi. Yandaş sendika Tüm Yerel-Sen ise yetki elde etme beklentisiyle Tüm Bel-Sen'e yüklenerek belediye yönetimine tek laf dahi etmedi.

Bugün gelinen noktada da belediye yönetimi, kendileriyle aynı siyasi çizgiye sahip, yalnızca 10 Kasım, 29 Ekim gibi günlerde sokağa inip basın açıklaması yapan, iş bırakma gibi "bozguncu" eylemleri aklından dahi geçmeyen bu yapıyı havada kapı ve yetkiyi kendilerine verdi. Üstelik bu yetkiyi verir-

ken de Tüm Bel-Sen 'in İBB ve ESHOT'da çoğunluğu elinde bulundurmasını görmezden gelip, Tüm Yerel-Sen 'in İZSU'daki çoğunluğu sayesinde toplamda öne geçmesini gerekçe gösterip, kanunsuz bir şekilde yapacak kadar gözünü kararttı.

Buraya kadar olan kısım Tüm Bel-Sen'in ve dolayısıyla KESK'in yalnızca AKP'li kurumlarda değil CHP'li kurumlarda da nasıl bir baskıyla karşı karşıya kaldığını anlamak açısından önemlidir. Peki bundan sonra ne yapmak gerekiyor?

Kamu emekçilerinin sendikaları gücünü emekçilerden alır ve onların sesi olabildiği ölçüde başarılı olur. Dolayısıyla artık yapılması gereken şey, emekçilerin yalnızca maddi kazanımlara sıkışmış mücadelesini genişletip, iş güvencesi, angarya iş yaptırma, kadın çalışan istihdamının önemsenmemesi, sürgün edilme gibi başlıkları da içerecek şekilde geniş bir örgütlenme mücadelesi yürütmektir. Sendikalar, şahsi çıkarlar karşılığında emekçilere yalvar yakar üç-beş kuruş kazandıran örgütler değildir. Sendikalar yönetimde yer alan beş-on kişinin, kişisel ilişkileriyle yürüdüğü bir mücadele alanı değildir. Biz Tüm Bel-Sen'li emekçiler olarak sendikayı, meselenin maddi kazanımlardan öte örgütlü bir şekilde hareket etme bilincini kazandıran örgütler olarak görmekteyiz. Dolayısıyla yürüteceğimiz mücadelede gücümüzü yine kamu emekçilerinden alacağız. Toplu sözleşme yaptığımız süreçte ihmal ettiğimiz örgütlenme çalışmasına aktivist arkadaşlarımızla yeniden hız vereceğiz. Bunun için geniş bir alana yayılmış belediyenin her hizmet binasına, her müdürlüğüne, her çalışanına ulaşacak şekilde yeni bir örgütlenme modeli geliştirmekteyiz. Bu sayede, kendi sendikamızda da yetki ve sorumluluğu yönetimdeki az sayıda arkadaşımızın üzerinden alıp daha geniş bir kitleye yayacak ve bir taban sendikası olma niteliğimizi güçlendireceğiz. Sendikal faaliyetin yalnızca toplu sözleşme dönemlerinde ortaya çıkan bir maddi kazanım süreci olmadığını anlatacağız.

Hükümetin, kamu emekçilerinin iş güvencesine yönelik saldırılarını püskürten, çalıştığımız kurumun tüm baskı araçlarını ifşa eden, emekçilerin çalışma hayatını cehenneme çeviren mobbingi gündemleştiren bir hattı örgütleyeceğiz.

KESK ve Tüm Bel-Sen, yalnızca sınıfın ayrıcalıklı kesimleri olan kamu emekçilerinin değil, ayrıcalık bir yana güvencesiz çalışan milyonların, yani tüm işçi sınıfının sesi olacaktır, imkânlarını bu kesimlerle açacak örgütler olmalıdır. Her gün daha da derinleşen ve sürekli halkın aleyhine işleyen onlarca siyasi ve toplumsal gelişmeye, AKP'nin yürüttüğü haksız savaş politikalarına karşı duran ve toplumsal muhalefetin diğer bileşenleriyle dayanışma içinde olan ve kapılarını açan bir yapı haline gelinceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

Bu Daha Başlangıç; Mücadeleye Devam!

İzmir'den KÖZ Okuru Bir Kamu Emekçisi

Bursa'da "Silvan'a Cizre'ye Sur'a Nusaybin'e ses ver; Gençler ölmesin!" eylemi

Bursa'da Kürdistan'ın birçok yerinde uygulanan sokağa çıkma yasağı bir yürüyüşle protesto edildi. Yürüyüş Bursa HDP'nin çağrısıyla gerçekleştirildi. Setbaşı'nda toplanan kitle yolun bir şeridini kapatarak yürüdü. En önde "Edi Bese! Artık Yeter!" pankartı açıldı. Yürüyüş boyunca "Kürdistan faşizme mezar olacak; Katil devlet hesap verecek; Faşizme karşı omuz omuza; Saray savaş, halklar barış istiyor" sloganları sıklıkla atıldı.

Yürüyüşün son bulduğu heykelde okunan basın açıklamasında "Bir ülke düşünün ki hastaneleri, camileri, okulları yanıyor, kurşun yağmuruna tutulan evlerde yurttaşlar banyo küvetlerinde hayatta kalma mücadelesi veriyor. Bir ülke düşünün dükkânlar kapalı, kepenkler inmiş gündelik yaşam diye bir şey yok, dama, kapıya, balkona çıkmak görünür olmak yasak. Bir ülke düşünün güvenlikten sorumlu güçler evlatlarımızın kan kaybindan bir an evvel ölmesi için başlarında nöbet tutuyor. Bir ülke düşünün hükümeti tanklarıyla toplanıyla bir işgal kuvveti olarak varlık göstermekte. Bir ülke düşünün yüz binlerce insan aç susuz, elektriği kesik, suyu akıyor, bomba ve kurşun sesleriyle uyanan çocukların okullarında kar değil kan tatili ilan edilmiş. Bir ülke düşünün devlet

günler öncesinden katliam hazırlıklarını gösteren gözümüzün içine baka baka yapıyor. Bir ülke düşünün bir tarafında acılar ne kadar dayanılmaz ise diğer tarafta sesi o kadar duyulmaz olmuş.

Bir tarafında öfke ne kadar büyükse vicdan o kadar küçülmüş, gözler başka yerlere çevrilmiş, kulaklar barışın sesine tıkanmış. Kürt halkına boyun eğdirme, dize getirme, şiddet ve dehşet yaratarak teslim alma operasyonunun sonucu oluşan hendekler tüm bu zulüm ve vahşete dur diyememenin utancını örter olmuş. Devletin bölünmez bütünlüğü zulüm ve vahşetle yoğrulmuş kayıp kuşaklara olan borçların üstünü kapatıvermiş. Ama hendekler diyerek sabah akşam çalışan bir koro tek adamın sınırsız iktidar ve güce kavuşması için insanlıktan çıkmış" denildi. Bu eylemin bir başlangıç olduğu Kürdistan'da yapılan katliamlara bundan sonra daha güçlü karşı koyulacağı söylendi. Okunan metnin ardından eylem sona erdirildi.

Kurdara Azadî Kürtlere Özgürlük!

Biji Serhildan Azadiya Kurdistan!

Bursa'dan Komünistler

Silvan'a yapılan saldırı ile ilgili Taksim'deki yürüyüşe katıldık

Kürdistan'daki birçok il ve ilçede farklı zamanlarda sokağa çıkma yasağı ilan edilip insanlar öldürüldü, evler yıkıldı ve şehirler yaşanmaz hale geldi. Son olarak Silvan'da yaklaşık 12 gün süren sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Bu süre zarfında devletin gerçek anlamda tank ve toplarla, asker ve polis birlikleriyle saldırılar düzenlediği bir zaman geçti. Bu saldırılarla ilgili değişik zamanlarda çeşitli kitlesel basın açıklamaları tarzında eylemler ger-

çekleştirdi ancak genelde katılımı düşük olan bu eylemler insanlarda bu meseleye batının sessiz kalması şeklinde yorumlanıyor.

Son olarak HDP'nin çağrısıyla 14 Kasım Cumartesi akşamı Taksim Galatasaray Lisesi önünde kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Biz de bu eyleme katılma kararı aldık ve katıldık. İŞİD'in hem Ankara'da yapmış olduğu bombalı eylem hem de Paris'te yaptığı biz dizi eylem nedeniyle insanlarda

toplama veya bir araya gelme, miting gibi etkinliklere katılmada kaygı oluştuğunu gözlemledik. Taksim'deki eylemle birlikte aynı anda Kadıköy ve Şirinevler'de benzer eylemler örgütlendi. Genelde merkezi

eylemlerin adresi Taksim olmasına rağmen bu eylemin cansız olduğunu söyleyebiliriz. Katil İŞİD İşbirlikçi AKP; Katil Devlet Hesap Verecek; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz; PKK Halktır Halk Burada,

Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek; Diren Silvan İstanbul Seninle" sloganları atıldı. Yaklaşık 800 kişinin katıldığı eylem okunan basın açıklamasının ardından son buldu.

Katil Devlet Yıkacağız Elbet!

Okmeydanı'ndan Komünistler

Kürdistan'da büyük direnişler, Türkiye'de cılız eylemler

7 Haziran seçimlerinin ardından AKP iktidarının başlatmış olduğu savaş ve saldırı politikaları her geçen gün katlanarak arttı. 7 Haziran öncesine dayanan mitinglere yönelik bombalı saldırılar seçimlerin ardından daha da şiddetlenerek devam etti. Suroç katliamı ve Ankara katliamıyla birlikte saldırıların şiddetini en üst düzeye çıkararak Erdoğan ve ekibi Kürdistan'a yönelik saldırılarını da şiddetlendirdi. Artık dağlardaki gerilla ile çatışmaya girmek ya da kimi polisiye operasyonlarla tutuklamaya çalışmakla kalmayıp Kürdistan'daki il ve ilçeleri komple abluka altına alarak sokağa çıkma yasakları ilan etmeye başladı. Cizre'den başlayan bu sokağa çıkma yasakları ve ablukalar neticesinde onlarca sivil çocuk, genç yaşlı demeden katletti ve hala da katletmeye devam etmekte. Bu topyekün abluka ve saldırılara karşı Kürdistan'ın her köşesinde kitlesel karşı koyuşlar ve direnişler sergilenmekte.

Kürdistan'daki bu abluka ve saldırılara karşı Türkiye'nin batısından yeterli bir karşı duruş sergilenmediği de, aynı derecede yakıcılığını göstermekte. Birkaç basın açıklaması tarzında eylemlerin dışında bu saldırılara karşı İstanbul'da dışı dokunur bir eylem gerçekleştirilmedi. Bu eylemlerden birisi de HDP'nin

çağrısıyla Kadıköy'de gerçekleştirilen "Silvan'a Ses Ver" eylemiydi. Günlerdir abluka altında bulunan Silvan'dan her gün bir ölüm haberi geliyordu. Bulduğumuz mahallede buna karşı her ne kadar diğer siyasetlerle ortak bir eylemlilik gösteremediysek de Silvan özelinde Kürdistan'daki saldırıları gündemine alan ozaltiler çıkararak mahalleye astık. Çıkardığımız ozaltilerde; "İşgalci TC Kürdistan'dan Defol; Silvan'ın Hesabını Sormak İçin Birleşik Mücadeleye; Kürtler Özgürleşmeden Barış Gelmez; Savaşın Haklı Tarafı Kürtler; Kürtlerin Yanında AKP'nin Karşısında Ol; İşgalcilerin Tankları, Ezilenlerin Direnişini Yenemez" şiarları yer alıyordu.

Kadıköy'deki Silvan eylemine de bu sloganların yazdığı dövizlerimiz ve temsili bir flammamızla katıldık. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde AKP'nin bu saldırılarına yönelik kimi konuşmalar gerçekleştirildi. Bahariye Caddesi'nin girişinde yapılan oturma eylemi Silvan ve genel saldırılara ilişkin atılan sloganlarla sonlandırıldı.

Kürtler Özgürleşmeden Barış Gelmez!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Aydınlı'da "Silvan'a ses ver!" eylemi

Ver!" pankartıyla gerçekleştirdiği eyleme 200 kişi katıldı.

Eylemde "Savaşa Hayır Barış Hemen Şimdi; Katil İŞİD İşbirlikçi AKP; Faşizme Karşı Omuz Omuza; Susma Hayır Barış Hemen Şimdi; Biji Serok Apo; Silvan Halkı Yalnız Değildir; Kürdistan Faşizme Mezar Olacak; Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok; Yaşasın Öz Yönetim Direnişimiz" sloganları atıldı.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak biz de eylemde katıldığımız birçok sloganla eşlik ederken "Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış; Kurdara Azadi, Kürtlere Özgürlük; Yaşasın Rojava Devrimi; Yaşasın Bağımsız Birleşik Özgür Kürdistan; Disa Disa Serhildan, Azadiya Kurdistan" sloganları atık. Sloganlar güçlü bir şekilde atıldı.

Kürtlere Özgürlük Orta Doğu'ya Barış!

Tuzla'dan Komünistler

Bahçelievler'den Şirinevler'e Kürdistan için yürüyüş

Kürdistan'ın bazı il ve ilçelerinde yaşanan sokağa çıkma yasakları üzerine HDP, mahallelerden yürüyerek 10 Ekim'de yapılmayan eylemi bu sefer yapmak istedi. Bizi de toplantıya az bir zaman kala çağırdığı için gidemedik ama katılım sağladık. Eylemin kurgusu pankartsız, bayraksız bir şekilde halk inisiyatif şeklinde Bahçelievler'in iki ana hattı üzerinden Şirinevler'e yürümekti. Soğanlı-Cumhuriyet kısmı Soğanlı-Belediye hattından, Zafer-Kocasinan-Hürriyet ise Cem Evi önünde buluşarak meydana yürüme kararı aldı. Biz de Cem Evi'ndeki yürüyüşe katıldık.

Cem Evi'nden başlayan yürüyüş Dereyolu'nun sonuna kadar giderken Şirinevler'e dönüldü. Şirinevler meydana az kala Dershaneler Caddesi'nde polis önümüzü kesti, diğer yürüyüş kolunu beklemek için ilçeye geçtik. 2.5 kilometrelik yol boyunca yolun bir şeridini kapayarak yürüdü, alkışlar ve düdükle beraber sloganlar atık.

Eylem boyunca esas olarak "Biji Berxwada Farqin/Ciziri/Sur/Kerboran; Diren Cizre/Silvan/Sur/Kerboran" şeklinde sloganlar atıldı. Bunun yanı sıra "Katil devlet Kürdistan'dan defol; Yaşasın devrimci dayanışma;

İşgalci TC Kürdistan'dan defol; Erdoğan gidecek başka yolu yok; Susma sustukça sıra sana gelecek; Faşizme karşı omuz omuza; Katil devlet hesap verecek; Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" gibi sloganlar atıldı.

30 kişi ile başlayan eylem yol boyunca 60 kişi oldu. Dershaneler yolunda polis hızlıca önümüze çıktı ve olduğumuz gibi değildik, az olan sayımız bir anda daha da azaldı. Zorlamanın imkansız olduğunu anlayınca ilçeye dönüldü. Orada Soğanlı'dan gelenler beklendi, onlar geldikten sonra da yürüyüş yolunda sloganlar atıldı. Burada da polis koridor kurmuştu. Aramızda alınan karar sonrası meydana yürünmedi. HDP ilçe adına basın açıklaması okundu. Sloganlar atıldı. "Varoşlarda birleş, alanlarda devleş" tarzı bir eylem olsa da kitleselliği oldukça düşüktü. İki yürüyüş koluna etraftaki insanların eklenmesiyle 150 kişilik bir kitle oldu. HDP'nin dışında SYKP ve KÖZ'ün arkasında duran komünistler katıldı. Basın açıklamasından sonra eylem sona erdi.

Biji Serhildan Azadiya Kurdistan!

Yenibosna'dan Komünistler

Şirinevler'de "Direnen Silvan İstanbul seninle" eylemi

Kürdistan'da iktidarını süngüyle sürdüren Türkiye Cumhuriyeti'nin başındaki köşeye sıkışmış, gerileyen ve daha çok saldırganlaşan AKP iktidarı Kürdistan'da 12 Eylül'ü aratan bir biçimde sadece dağdaki gerillaya değil Kürt halkına topyekûn savaş açmış durumdadır. KÖZ sayfalarında rejim krizi tespiti bu durumdan bağımsız değildir.

Kürdistan'da iktidarını süngüyle sürdüren Türkiye Cumhuriyeti'nin başındaki köşeye sıkışmış, gerileyen ve daha çok saldırganlaşan AKP iktidarı Kürdistan'da 12 Eylül'ü aratan bir biçimde sadece dağdaki gerillaya değil Kürt halkına topyekûn savaş açmış durumdadır. KÖZ sayfalarında rejim krizi tespiti bu durumdan bağımsız değildir. Silvan merkezine inen tank görüntüleri durumu anlatmaktadır. Kürdistan'daki direnişe Türkiye'den ses vermek amacıyla İstanbul'da üç merkezde saat 18.00'de eş zamanlı eylemler ger-

çekleşti. Yenibosna'dan komünistler olarak biz de Şirinevler eylemine katıldık. Eylem basın açıklaması kurgusuyla tasarlandı. Şirinevler Meydanı ve köprü polis kuşatması altında idi. KÖZ'ün yanı sıra Birleşik Devrimci Parti, Birleşik Hazeran Hareketi, Emek Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Halkların Demokratik Partisi, Sosyalist Yeniden Kuruluş Partisi, Yeni Dünya için Çağrının flamalarıyla katıldığı eylem canlı; ajitasyonların, konuşmaların sık sık sloganlarla kesildiği bir eylem oldu. Basın açıklamasında "Direnen Silvan İstanbul Seninle" ve "Kobane, Suruç, Ankara, Beyrut, Paris İŞİD Katliamlarını Lanetliyoruz" pankartları açıldı. 18.00'den önce toplanmalar başladı. 18.00 gibi ajitasyonlar çekilmeye başladı. Sloganlarda "İşgalci TC Kürdistan'dan Defol; Hırsız Katil AKP; Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok; Direnen Silvan İstanbul Seninle; Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek; Biji Berxwadene Farqine; Katil Devlet Hesap Verecek; Gençlik Apo'nun fedaisidir" gibi sloganlar atıldı.

Ajitasyonların ve sloganların ardından DİSK adına İbrahim Kızılder, katliamların son bulmuyor, sorumlusu devlettir derken katliamları durdurmak için mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı. Erdoğan'ın İŞİD'in Paris'te 7 yerde yaptığı katliamı kınadığını hatırlatırken, katliamın ve İŞİD'in arkasında kim olduğunu biliyoruz, katliamın arkasındakiler Ankara katliamının sorumlularıyla aynı dedi. Daha sonra HDP İstanbul milletvekili Pervin Buldan söz aldı. Nusaybin'deki sokağa çıkma yasağını hatırlatan Buldan, Antalya G20 zirvesindeki Davutoğlu ve dünya liderlerini Silvan'ı görmeye davet etti. Çözüm Antalya'da değil Kürdistan'da dedi. Ardından Paris'teki katliam için İŞİD'i lanetleyenler dün besleyenlerdir, timsah göz yaşlarına gerek yok, Paris katliamının sorumluları İŞİD'i büyütenler diyerek görüşlerini ifade etti.

Daha sonra basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasında Kürt halkının Filistinliler gibi direndiği, Siyonist İsrail ile TC'nin farksız olduğu, saray rejiminin saldırgan basınını sustuğu ifade edildi. Paris'te 150'ye yakın insanın katıldığı, emperyalistlerin palazlandığı İŞİD barbarlığına Saray'ın kol kanat verdiği, insanlığın korkulu rüyası haline geldiği söylendi. "İnsanlığa, özgürlük mücadelesinde düşenlere sözümüz var: Biat etmeyeceğiz, teslim olmayacağız, hep birlikte omuz omuza direneceğiz" diyerek basın açıklaması sonlandırıldı. Ardından kitle meydanından HDP ilçeye yürüdü.

Yenibosna'dan Komünistler

Okmeydanı'nda Tahir Elçi protestosu

Diyarbakır'da polisin yapmış olduğu saldırıları bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurmaya çalışırken meydana gelen silahlı saldırı sonucu yaşamını yitiren Tahir Elçi için Okmeydanı'nda bir yürüyüş gerçekleşti.

29 Kasım Pazar akşamı saat 19.00'da Mahmut Şevket Paşa Mahalle muhtarlığı önünde "Tahir Elçi Ölümsüzdür" yazılı pankartla yürümeye başladık. "Şehid Namirin; Katil TC Kürdistan'dan Defol; Katil Devlet Hesap Verecek; Yaşasın Devrimci Dayanışma; Ey Şehid Xwîna Te Erdê Namîne" sloganları atıldı. Katılımın yaklaşık 300 kişi olduğu yürüyüş mahalle ara sokaklardan devam ederek Anadolu Kahvesi'nde yapılan saygı duruşu ve basın açıklaması ile son buldu.

Kurşunun nereden geldiği ve Tahir Elçi'nin nasıl öldüğü soru işaretleri bir tarafta, aylardır Kürdistan'ın farklı ilçelerinde tanklarla toplanan insanları aç susuz evlerine hapseden, ekme su gibi temel ihtiyaçlardan dahi mahrum bırakan, ister 70 yaşında bir dede olsun ister 35 günlük bir bebek olsun ayırım yapmaksızın onlarca insanı katleden

ve sonra televizyonlarda 'tek bir sivil vatandaş ölmüştür' yalanını çığırın AKP, bu ölümlerin tek sorumlusudur. Bugün bu saldırılara ve ölümlere sessiz kalanları aynı saldırılar yarın kendilerine yöneldiğinde yanında ona destek olacak bir ses bulamayacaktır.

Köz'ün arkasında duran komünistler bu saldırılara karşı sokak hareketinin en geniş kesimleri kapsayacak şekilde örülmesi için buldukları yerlerde üzerlerine düşen görevi yapacaklardır. Bu saldırılar ancak ezilenlerin en geniş cephesi örülerek bertaraf edilebilir. Bunun yanında meclis de sokak mücadelesinin bir kaldıraç olarak ve AKP'nin geriletilmesi için bir mevzi olarak kullanılmalıdır.

Kürdistan'a Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Okmeydanı'ndan Komünistler

Şirinevler'de cılız Tahir Elçi eylemi

Türk devletinin Kuzey Kürdistan'da egemenlik sorunu katmerleştikçe iktidarı kayganlaşmakta ve eceli gelen köpek misali halka savaş açmış durumda. Devletin acizliği ise Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'yi öldürmekle meydana, gün ışığına çıktı. Komünistler "Nasıl öldürüldü, kimler öldürdü?" den gayri politik muhtevasına bakar, devlet cinayetlerinin kitlesel başkaldırıyla hesabının sorulabileceğinin altını çizerek 1 Kasım'dan sonra legalist tasfiyeci atmosferden dolayı Türkiye kısmında büyük sessizlik hakimdi. Bu eylemde o sessizlik hakim oldu.

Tahir Elçi'nin öldürülmesinin ertesi günü refleks bir eylem konuldu. Şirinevler meydanına konulan basın açıklaması normal eylemlerin kitlesinden zayıftı. Pankartın olmadığı eylemde, bir takım dövizler vardı. "Tahir Elçi Ölümsüzdür; Barışın elçisi Tahir Elçi; Katil devlet hesap verecek" gibi sloganlar atılırken biz de "Erdoğan gidecek başka yolu yok; İşgalci T.C. Kürdistan'dan defol" sloganlarımızla eşlik ettik. Basın açıklamasından sonra kitle dağıldı. Eylem sonlandırıldı.

Yenibosna'dan Komünistler

Sarıgazi'de Tahir Elçi eylemi

Tahir Elçi'nin katledilmesine tepki olarak mahallelerimizde yürüyüşlü bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Sarıgazi Dayanışması'nın örgütleyicisi olduğu eylemde; "Tahir Elçi Ölümsüzdür; Katil Devlet Hesap Verecek!" pankartı arkasında yaklaşık iki yüz kişinin katılımıyla Derya market önünden merkeze kadar yüründü.

Biz de Köz'ün arkasında duran komünistler olarak yürüyüşe katıldık. Eylemde; "Tahir Elçi Ölümsüzdür; Katil Devlet Hesap Verecek; Yaşasın Devrimci Dayanışma; Şehid Na Mirin" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş bitiminde basın açıklaması okunarak eylem sonlandırıldı.

Saldırlara Karşı Örgütlen Birleş, Mücadele Et!

Sarıgazi'den Komünistler

Tahir Elçi'nin katilleri varoşların da düşmanlarıdır

Diyarbakır'da Tahir Elçi'nin katledilmesi ve Kürdistan'daki sokağa çıkma yasaklarıyla uygulanan saldırılara karşı 1 Mayıs Mahallesi'nde HDP Ataşehir Gençlik Koordinasyonu'nun çağrısıyla eylem düzenlendi. Mahallede ara sokaklarda dolaşarak ses çıkarma şeklinde planlanan eylem için 1 Mayıs Mahallesi HDP temsilciliği önünde buluşuldu.

"Kürdistan'daki Katliamlara Sessiz Kalma" yazan pankartla birlikte yapılan yürüyüşte temsili flamalar ve dövizler taşındı. Yürüyüşe ESP, Akader, Partizan, SODAP, HDP ile birlikte biz de KÖZ olarak temsili flamalarla katıldık. Yürüyüş ara sokaklarda slogan ve ajitasyon konuşmaları yapılarak gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca; "Tahir Elçi Ölümsüzdür; Kürdistan Faşizme Mezar Olacak; Kürdistan Halkı Yalnız Değildir; Katil İŞİD İşbirlikçi AKP; Katil Erdoğan; İşgalci TC Kürdistan'dan Defol; Biji Serhıldan Azadiya Kürdistan; Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış; Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Ajitasyon konuşmalarını HDP gençliğinden bir

arkadaşla bizden bir yoldaş gerçekleştirdi. Bu konuşmalarda Kürdistan'daki savaşın asıl sorumlusunun AKP olduğu ve bu saldırıların tüm ezilenlere yönelik saldırılar olduğu vurgulandı. Tahir Elçi'nin katillerinin aynı zamanda varoşların ve buralarda yaşayan emekçilerin de düşmanları olduğu bu nedenle de saldırılara karşı ezilenlerin eylemli mücadelesini yükseltmek ve AKP'den hesap sormak için sokağa çıkmak gerektiği çağırılı yapıldı. Yürüyüşün en başından itibaren polis yürüyüşü provoke etmeye ve yaptırmamaya çalıştı. TOMA ve akreplerle sürekli caddede yürüyüşe müdahale etme pozisyonunda bekledi. Ara sokaklardan bitirmek için caddeye çıktığımızda yürüyüşün önünü kesip dağıtmaya çalıştı. Polisin bu tutumuna rağmen korteji caddeye çıkardık ve Sağlık Ocağı'nın önünde eylemi kendimiz sonlandırdık.

Aynı günün gecesi polisin Sangazi'de bir kadın devrimciyi ev baskınında katletmesi ve sabahında da birçok yerde ESP'ye yönelik operasyon gerçekleştirilerek birçok kişiyi gözaltına almasını

dan kaynaklı ertesi gün akşamına aynı yerde aynı şekilde bulunarak bir eylem daha gerçekleştirdik. Bu eylemde ise HDP, Partizan, ESP ve KÖZ flamaları taşındı. Aynı şekilde ara sokaklarda yapılan yürüyüşte de bir yoldaşımız ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdi. Polisin bu sefer görünmediği eylemi gene Sağlık Ocağı karşısında sonlandırdık. Eylemin bitiminde bir yoldaşımız sürece dair bir konuşma gerçekleştirerek ortak mücadele çağrısında bulundu.

Her iki eylemde de mahallelinin katılımı oldukça düşüktü. Spontane gelişen, çağrısı yapılmayan ve siyasetler olarak ortak bir şekilde planlanmayan eylemler olması bu katılımın düşüklüğünün en büyük sebepleridir. Bu sorunların farkında olarak, üzerimize düşen sorumlulukla hareket ederek varoşlarda ezilenlerin mücadelesini yükseltmeye devam edeceğiz.

Kürtlere Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Ankara patlamasında Okmeydanı'ndan Meryem Ana'yı da kaybettik

Okmeydanı'nda çoğu insanın tanıdığı, sevdiği, saygı duyduğu bir kadın, Meryem teyze.

Onu yıllar önce bir eylemde, 2007 yılının 9 Aralık günü yapılacak olan Edi Bese Mitinginde tanıdım. Düzenlenecek mitinge mahalleden yürümek için toplanmıştık. Ne var ki miting yasaklanmış ve yürüyüş başlamadan polisin müdahalesi başlamıştı ve bir iş yerine sığınmak zorunda kalmıştım. Oraya sığınmak zorunda kalan kişilerden biri de Meryem teyze idi. Hiç tanımadığı halde beni bu işyerinin karşısında bir akrabasının evine götürdü. Bir eylemde onu tanımam tesadüf değildi, Okmeydanı'nda ger-

çekleşen birçok eylem ve çalışmanın içerisinde o vardı.

Birlikte örgütlediğimiz seçim çalışmalarında, eylemlerde, diyebiliriz ki birçok gençten daha "genç" ti. Bir insan kavgasına nasıl bağlı olur, yaşamını nasıl davasına adan? Devrimcilik nedir, yaşamın yükü omuzlarından dayken bir anne, hatta nene, ihtiyar bir kadından devrimci mi olur canım?

Meryem teyze bu sorulara tokat gibi yaşamıyla yanıt veriyor. Bir çocuğunu yıllar önce PKK saflarında kaybeden, 2014 yılında bir torununu İŞİD karşısında savaşırken kaybeden

ve buna rağmen hiçbir zaman yılmayan veya geri çekilmeyen bir duruş sergiliydi.

Kimilerinin türlü bahanelerle terk ettiği değerlere nasıl sahip çıkılabileceğini haykırıyor. Komünistlerin onun kararlı duruşundan, inancından, özverisinden, yaşamından öğrenecekleri var. Ne mutlu ki hayatımızın bir kesitinde birlikte yan yana geldik. Ne mutlu ki örnek alacağımız, hatırladıkça hüznün ve öfkeyle birlikte aynı zamanda güç alacağımız seni tanıdık. Ant olsun ki hesabın sorulacak!

Okmeydanı'ndan Komünistler

“1 Kasım’a giderken Ankara’da yitirdiklerimizi unutmama, unutturma” etkinliği

7 Haziran seçimlerine giderken coşku, faaliyet azmi seçimlerden sonra provokasyon öcüleleriyle zayıflamış; Suroç ve Ankara katliamından sonra seçim faaliyetleri sadece evlere mektup bırakmaya indirgenmişti. Seçim havası kimse de yoktu. Biz de gündelik faaliyetin yanı sıra tekrar seçim gündemli ozaltilerimizi yapmıştık. Yani anlamlı bir ses bile çıkmıyordu. Aynı zamanda kooperatif ortaklarımızın yakınları Ankara katliamında aramızdan ayrıldılar.

Biz de bu pesimist havayı dağıtmak, herhangi bir eyleme gelmeye çekinen insanlarımızı toplamak, dayanışmayı arttırmak ve görüşlerimizi aktarmak amacıyla kooperatifin yürütmesinde hep beraber bir etkinlik yapmayı önerdik. Katliamın sıcaklığında biraz geç kalsak da seçime çok az kalmıştı. Kooperatif bileşenleri etkinliği yapmaya karar verdi ve Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi 31 Ekim günü etkinliği yapma kararı aldı. Etkinliğe giderken öğrenciler de çeşitli sorumluluklar aldı. Katliamda yitirdiklerimizin isimleriyle kooperatifi süslediler, şiirler okudular. Biz de alanımızdaki çeşitli kurumları etkinliğimize davet ettik.

Etkinlik saat 16.00'da başladı. İlk önce kooperatifin hocası bir arkadaş etkinliğin anlam ve önemine dair bir konuşma yaptı. Fotoğraf gösteriminin yanı sıra yitirdiklerimizi anlatan bir video izlendi. Ardından “Nasıl bir kooperatifiz?” sunulduktan sonra Fark Yaratanlar programının videosu izlendi. Ardından iki arkadaşımız şiir okudu. Son olarak da forum düzenine geçildi.

Forumda oldukça canlı tartışmalar yaşandı. 1 saatten uzun süren forum kısmında foruma katılanların çoğu söz aldı, konuştu. Konuşmaların ve tartışmaların finalinde, AKP'nin saldırılarına rağmen elimizin güçlü olduğunu, onları alt edebilecek kuvvetimizin olduğunu, oylar düşse de bir şey değişmeyeceğini, mücadele etmek için daha çok olanağın olduğunu; böyle salon etkinlikleriyle birbirimizi görüp güven ilişkilerimizin, dayanışmamızın arttığı böyle etkinlikler yapmamızın anlam ve önemini ifade ettik. Herkesin memnun olarak ayrıldığı etkinliğe 23 kişi katıldı.

Savunmayı Örgütle Saldırıya Hazırlan!

**Yenibosna'dan
Komünistler**

Aydınlı'da saldırı ve katliamlara karşı yürüyüş

KÖZ'ün uzun zamandır Erdoğan'ın akıbeti nasıl olmalıdır, sorusuna yanıtı bellidir. Bu soruya yanıt veremediğimiz için 7 Haziran seçimlerinde başarılı olursa da asıl cevap verilmemiş yani HDP'nin destekçisi olan emekçiler seferber olarak Erdoğan'ı süpürmemiş ve Erdoğan bu sırada varlığını sürdürmenin yolunu aramıştır. Bunun sonucu olarak Erdoğan saldırılarını arttırarak devam ettirmiştir. 12 Eylül rejiminin krizi iyice derinleşmiş durumda önümüzde durmaktadır. Erdoğan'ın akıbeti sorunu da aynı şekilde varlığını sürdürürken Ankara'da patlama oldu. Emekçi ve ezilenlerin yanında duran 100'den fazla kişi katledildi, yüzlerce yaralandı.

Patlamanın ardından önce Taksim'de sonrasında ise birçok ilde ve ilçede eylemler yapıldı. Tuzla'da da eylem planlaması yapıldı. HDP ve Tuzla Barış Bloku olağanüstü bir toplantı yapacağını duyurdu. Toplantı için HDP ve Barış Bloku dışında başka siyasetlere haber verilmedi. Toplantı sonrasında 11-13 Ekim günleri arasında Aydınlı, Şifa Mahalleleri ve Tuzla'da eylem kararı duyuruldu.

Eylem günü Aydınlı Mahallesi'nde kahve ve dernekler dolaşarak yürüyüşün çağrısı yapıldı. Konaşlı'da ise mahalleden buluşma noktasına kadar eylemli bir şekilde gelineceği, Konaşlı'dan yürüyüşe katılacak olanların bu şekilde katılmaları söylendi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak Konaşlı'da başlatılan yürüyüşe “Saldırlara katliamlara karşı, HDP'nin yanında AKP'nin karşısında” yazan pankartımız ile katıldık. Mahallede bir araya gelen 50-60 kişi “Sarayın savaşına karşı acil barış acil demokrasi” yazılı pankartın arkasında yürüdü. Aydınlı Tepe Durağı'na gelene kadar “Ankara'da düşenler kavgamızda yaşıyor; Erdoğan gidecek başka yolu yok; AKP'yi süpür HDP'ye sahip çık” sloganlarını attık. Buluşma noktasına geldikten sonra ÜİD-DER ve Deri-Teks Sendikası da sloganlarla geldi.

Yürüyüş boyunca “Katil Devlet Hesap Verecek; Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz; Saray Savaş Halklar Barış İstiyor; Katil İŞİD, İşbirlikçi AKP; Katil Devlet Yıkacağız Elbet; Erdoğan'dan Hesabı Emekçiler Soracak; Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok; Ankara'da Düşenler Kavgamızda Yaşıyor; Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış; Devrim Şehitleri Ölümsüzdür; Şehid Namının” sloganları atıldı. Yürüyüşe sağanak yağmura rağmen 200 kişi katıldı.

Tuzla'dan Komünistler

Aziz Güler: Rojava Devrimi için verilen bir bedel

Rojava'daki İŞİD'le yapılan çatışmalarda yitirdiğimiz Birleşik Özgürlük Güçleri savaşçılarından olan Aziz Güler'in cenazesi AKP iktidarı tarafından iki aydır bekletiliyor ve Türkiye'ye geçişi engelleniyordu. Bu iki ayın ardından Aziz'in cenazesi alındı ve defnedilmek üzere İstanbul'a getirildi.

Ailesi ve Aziz Güler'in üyesi olduğu Devrimci Parti tarafından Gazi Mahallesi'nde bir uğurlama programı olacağı açıklandı. Aziz Güler'i uğurlamak için hemen hemen tüm sol hareket katılım çağrısı yükselterek eyleme katılım gösterdi.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de bu uğurlamaya katıldık. Gazi Mahallesi'nde Şair Abay Lisesi önünde toplanan kitle Gazi Cem Evi'ne doğru yürüyüşe geçti. Cem evinden Aziz'in na'şısı alındı ve Gazi mezarlığına doğru kitle sloganlarla yürüyüşünü sürdürdü. Yaklaşık on bin kişinin katıldığı eylemde Aziz Güler'in posterleri en önde taşındı. Sık sık “Aziz Güler Ölümsüzdür, Katil İŞİD İşbirlikçi AKP, Biji Berxwedana Kobane, Kobane'de Düşene Dövüşene Bin Selam, Katil Devlet Hesap Verecek” sloganları atıldı.

Biz de eyleme “Devrimciler Ölür Devrimler Sürer” pankartı ve flamalarımızla katılım sağladık. Bir müddet bu şekilde yürüdükten sonra tertip komitesi adına gelenler flamların ve pankartların açılmayacağı kararının olduğunu iletiler. Bu nedenle bizden de toplamamızı istediler. Temsili iki flamanın açık durabileceğini ifade ettiler. Biz de alınan karara uyarak pankartımızı ve birkaç flamamız hariç diğerler flamalarımızı topladık. Görüntüye göre bu karara esaslı uyunda yalnızca biz olduk. Eylem boyunca; “Devrimciler Ölür Devrimler Sürer, Devrim İçin Düşenler Kavgamızda Yaşıyor, Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış, Kürtlere Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek, Katil AKP Taşeronu İŞİD, Yaşasın Rojava Devrimi, Katil Devlet Yıkacağız Elbet, Biji Serhıldan Azadiya Kürdistan, İşgalci TC Kürdistan'dan Defol” sloganlarını attık.

Gazi mezarlığının girişine kadar süren yürüyüş burada sonlandırıldı. Mezarlık girişinde Aziz Güler'in yoldaşları tarafından yapılan konuşmaların ardından ve Aziz'in na'şısının defnedilmesinden sonra eylem sonlandırıldı

ve kitle Gazi Mahallesi'ne geri döndü.

Batı Kürdistan'daki devrimi boğmak isteyen, karşı devrim orduyu İŞİD'e karşı savuşturarak yitirdik Aziz'i. Aziz'in katili her ne kadar orada İŞİD ise de burada AKP iktidarı ve Erdoğan'dır. Çünkü Rojava devriminin baş düşmanı AKP'dir, İŞİD'e hamilik eden, onu besleyen ve büyüten. Türkiyeli devrimcilere komünistlere düşen de Aziz gibi Rojava'da yitirdiğimiz nice devrimcinin hesabını sormak için Erdoğan ve AKP'ye karşı ezilenlerin eylemli mücadelesini yükseltmek ve bu katil devleti yıkmaktır. İşte KÖZ'ün arkasında duran komünistler de bu mücadeleyi örüp öncülük ve önderlik edecek olan komünist partiyi yaratma mücadelesini vermektedir. Bu mücadele durmayacak, bu parti kurulacak ve bu hesaplar sorulacaktır.

Devrimciler Ölür Devrimler Sürer!

Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği!

İstanbul'dan Komünistler

Okmeydanı'nda 19 Aralık, Maraş ve Roboski anması

Okmeydanı'nda 19 Aralık, Maraş ve Roboski anmaları birlikte gerçekleştirildi.

KÖZ'ün çağrısıyla bir araya gelen HDP, Halkevi, SODAP, ESP, ÖDP, HTKP ve DHF ortak bir yürüyüş ve anma gerçekleştirdi.

Bu eylemin örgütlenmesi aşamasında KÖZ olarak bir yürüyüşten ziyade panel ve forum tarzında bir etkinlik yapalım ve vekillerin de katıldığı, insanların söz aldığı geniş katımlı bir çalışmayı hep birlikte organize edelim diye önerdik. Bu etkinlikte bu mahallelerde yeni saldırılara karşı ne tür çalışmaların yapılabileceğini tartışmış olmak ve güncel gelişmelere bağlamak açısından önemli olduğunu vurguladık. Ancak diğer kurumlar buna sıcak bakmadığı için bu öneri hayata geçmedi.

Genel görüş yürüyüş yapma ve basın açıklaması yapma yönünde olduğu için eylemi bu şekilde örgütleme kararı aldık.

19 Aralık günü saat 19.00'da Mahmut Şevket Paşa Mahallesi Sağlık Ocağı önünde başlayan yürüyüş sloganlar eşliğinde sokak aralarında yürünerek Anadolu Kahvesi'nde yapılan saygı duruşu ve okunan basın metninin ardından son buldu. Bu yılki anmaya daha çok Kürdistan'daki devlet saldırısı damgasını vurdu. Slogan-

lar da daha çok bu saldırıları gündem edecek şekilde hazırlandı.

Kürdistan faşizme mezar olacak; Katil devlet Kürdistan'dan defol; Katil AKP işbirlikçi İŞİD; 19 Aralık'ı unutmama unutturma; Maraş'ı unutmama unutturma; Roboski'yi unutmama unutturma; Yaşasın devrimci dayanışma; Kurutuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz” sloganlarını sık sık attı.

Bizim açımızdan bu günleri anmak ve unutmamak elbette oldukça önemlidir. Ama bu günleri anarken günümüzün güncel gelişmeleriyle bir bağ kurularak anılması, bugüne kadar yapılan katliamlar ve saldırılar tekrarlandığında bunu bertaraf edecek hazırlığı yapmak için ne tür derslerin çıkarılması gerektiğini tartışmak ve buna karşı bir hazırlık içinde olmak gerekir. Bu hazırlığı da ancak kitlelerin kendi öz savunma araçlarını yaratarak gerçekleştirebiliriz.

Örgütlü Devrimcileri Devrim İçin Öldüler!

**Okmeydanı'ndan
Komünistler**

Dilan Kortak'ın cenazesi Karabağlar'dan uğurlandı

İstanbul Sancaktepe'de polis tarafından yaragsız infazla katledilen Dilan Kortak'ın cenazesi 4 Aralık gecesi İzmir'e getirildi ve konvoy eşliğinde havaalanından Limontepe Cem Evi'ne götürüldü. Gece kadın arkadaşların refakatinde burada bekletildi ve sabah dini vecibeler yerine getirilmek üzere Şeyh Ahmet Camii'ne getirildi. Saat 11.00 itibarıyla bizler de cami önünde toplanmaya başladık. Yaklaşık 1000 kişinin katılımıyla sloganlar eşliğinde Dilan'ın 500 metre uzaklıktaki evine yürümek istedik. Bu sırada kadın arkadaşlar Dilan yoldaşı camiden aldılar ve cenaze aracına bindirdiler. Önde kadın arkadaşlar arkalarında cenaze aracı ve daha arkalarında da erkekler kortej oluşturdu. Ancak polis daha önce zorluk çıkarmayacağını söylemesine rağmen toplanan kitleyi gözüne kestirdiği için yürüyüşe engel oldu. İki TOMA ile yolu kapattılar. Çok sayıda çevik kuvvet ve sivil polis de TOMA'ların önünde ve ardında pozisyon aldı. Ayrıca Dilan'ın evi dolaylarında da tüm yollar kapatılmıştı ve çok sayıda polis aracı bulunmaktaydı. Belediye otobüsleri katılımın artmaması için uzak duraklarda duruyor, farklı güzergâhlarından geçiyordu. Açıkçası belediye-emniyet el ele devrim şehidimizi uğurlama isteğimizi provoke ettiler.

Halk başı dik, ama öfkeli ve öfkelerini göz-

yaşlarına teslim etmeden hep bir ağızdan sık sık slogan attı. Yapılan saygı duruşu eşliğinde 'Çerxa Soreşe' marşı okundu. Sık sık 'Jin-Jlyan-Azadi', 'Biji Serok Apo', 'Dilan Yoldaş Ölümsüzdür', 'Şehid Namirin', 'Ey Şehid Riya Te Riya Me Ye' sloganları atıldı. Polis de karşılığında anonslar ile yürümeye izin verilmeyeceğini ancak araçlarla doğrudan mezarlığa gidilebileceğini söylüyordu. Toplanan halk yaklaşık üç saat sloganlar eşliğinde yürümek için direndi. Bu sırada HDP İzmir İl Eş başkanı Dilek Aykan ve İzmir milletvekili Ertuğrul Kürçü birer konuşma yaptı. Sonrasında şu an tutuklu olan, Dilan yoldaşının yakın bir arkadaşının ve yoldaşının annesi Kürtçe bir konuşma yaptı. Konuşmasında "3 saatir cenazemiz burada bekletiliyor. Sizde hiç insanlık yok mu? Siz insan değil misiniz?" dedi. Baba İbrahim Kortak ise son derece başı dik bir tavırla 'Dilan Kürt ve Türk

halklarının şehididir, Başkan Apo'nun şehididir. Uğurlar olsun. Özgürlük mücadelesini yürüttü ve bu yolda yaşamını yitirdi.' dedi. Bu sırada yoğun bir alkış ve sloganlar artarak devam etti. Balkonlarında ve damlarında yüreği sokaktaki halkla olan ama asla inmeyen ya da görünmez duvarlarını yıkamayan inemeyen, yol ile balkonunda olmanın arasında aslında daha güvenli bir alanın olmadığını korkularından mütevellit anlayamayan insanlar zafer işaretleri yaptılar ve Şehid Dilan'ın resimlerini açtılar. Tam da bu esnada yine İstanbul'da bir ev baskınında polis tarafından katledilen Dilek Doğan'ın annesinin kızının ardından söylediği sözü düşünüyorum. "Maraş katliamından kaçtık, ölüm bizi burada buldu." demişti. Lanet gibi yakamıza yapışan dikta rejimler, faşist hegemonyalarını büyütme için kadınları, çocukları katletmekten vazgeçmiyorlar. Artlarına düşmekten vazgeçmiyorlar. Dilan da Mardin'den

muhtemelen 90'lı yılların kıyımından kurtulmak isteyen ailesiyle böyle gelmişti İzmir'e ya da burada o ailenin içine doğmuştu.

Anons aracından araçlara binmemiz istendi ve yürümeden doğrudan mezarlığa gideceğimizi söylediler. Cenaze sahibi ailenin inançları gereği ve ailenin üzüntüsünün daha da artması istenmediğinden müthiş öfkemize rağmen o 500 metrelik ev yolunu yürüyemeden otobüslere bindik. Şehirdeki yüzbinlerce kürde kızdım. Sadece iki üç temsilci göndermekle yetinen, "Biz de vardık ve haber yaptık." demek için katılan sol-sosyalist politik kurumlara, kitle örgütlerine kızdım. İnternet sayfalarından duyuru yapıp kendisi gelmeyen sanal devrimcilere kızdım. Çünkü orada beş-on bin kişi değildik ve biz bin kişiyle 500 metre yürüyemedik. İnançları gereği de direniş gereği de şehidimizi baba evine getiremeden mezarlığa gitmek zorunda kaldık.

Polis yolda trafiği kapatınca bir buçuk saate yakın bir zaman trafiğe takılı kaldık. Araçların civarından geçen polislerin yoğun elle ve sözle küfrüne karşılık öfkeyle sloganlarla karşılık verdik araçlarımızın içinden. Buca Kaynaklar Mezarlığı'na vardık. Dilan yoldaş slogan, alkış ve zılgıtlar ile annesinin yanına defnedildi.

İzmir'den bir Köz Okuru

Sarıgazi'de Dilan Kortak eylemi

Dilan Kortak'ın katledildiği günün ertesi akşamı HDP'nin çağrısı üzerine Derya market önünden merkeze kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi ve basın açıklaması okundu. Biz de KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak eyleme destek verdik. Yürüyüş sırasında "Faşizme Karşı Omuz Omuz; Dilan Kortak Ölümsüzdür; Katil Devlet Hesap Verecek; Yaşasın Devrimci Dayanışma; Şehid Na Mırın" sloganları atıldı. Eylem basın açıklamasının okunması ve HDP'li bir temsilcinin konuşmasının ardından son buldu.

Eylemde okunan basın metni: "Basına ve Halklarımıza; Saray halklara ve dönük savaş politikasını sürdürmeye devam ediyor. AKP hükümeti faşist saldırılarını başta Kürdistan olmak üzere halklara dönük ev infazlarını sürdürüyor.

Saraydan aldığı yetkiye infaz kararı alan emniyet teşkilatı ses çıkaran herkesi infaz ediyor. Saraydan aldığı yetkiyle devlet her türlü saldırıyı, katliamı meşruymuş gibi elini kolunu sallayarak yapmaya devam ediyor. Dün akşam bu saatlerde infaz timi kuran TMSH polisleri Sarıgazi Atatürk mahallesinde bir eve operasyon yaparak yurtsever devrimci bir genç kadını, Dilan Kortak'ı katletti. Tıpkı Cizre'de, Nusaybin'de, Sur'da, Silvan'da yaptığı gibi adeta mahalleyi ablukaya alarak yaragsız infaz gerçekleştirdi. Sarayın çeteleri Kürdistan'ın bir çok yerini adeta savaş alanına çevirmiş, her gün yeni katliamlar gerçekleştiriyor. Görünen o ki katliamları Kürdistan

da sınırlı kalmayarak ülkenin her tarafına yaymaya devam edecektir. Dilek Doğan, Güler Eroğlu gibi son olarak Sancaktepe'de de katledilen Dilan Kortak evinin basılmasıyla yaragsız bir şekilde infaz edilmiştir. Son üç ayda 58 devrimci yurtsever kadın ev infazlarında, sokak ortasında ya da patlamalarla yaşamını yitirdiler. AKP'nin halklara dönük saldırganlığı katliamlarla, infazlarla sınırlı kalmıyor. Bir taraftan da gözaltı ve tutuklamalarla baskı kurarak sindirmeye çalışıyor.

Bu sabah İstanbul, Diyarbakır, Ankara, Eskişehir ve Antakya'da polis baskınlarında 18 ESP ve SGDF üyesi gözaltına alınmıştır. Sürüş katliamından sağ kurtulan sosyalist gençler şimdi de tutuklama tehdidiyle karşı karşıya. Bizler ezilen halklar, devrimciler, yurseverler, ilerici güçler olarak bir kez daha yineliyoruz; devletin gözaltı, tutuklama, katliam saldırılarını bizleri haklı mücadelemizden alıkoymayacaktır. Zulmünüze teslim olmayacağız.

Faşizme Karşı Omuz Omuz!
Dilan Kortak Ölümsüzdür!
Katil Devlet Hesap Verecek!
Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Halkların Demokratik Partisi Sancaktepe İlçe Örgütü"

Devrimciler Ölür Devrimler Sürer!

Sarıgazi'den Komünistler

Yenibosna Mayıs'ta Yaşam'da sene sonu etkinliği

Mayıs'ta Yaşam'ın geleneklerinden olan yılsonu etkinliği Yenibosna şubesinde 27 Aralık günü gerçekleşti. Kooperatiften birçok insanın sorumluluk aldığı etkinliğe 40 kişi katıldı. Yemekler yenildikten sonra bilgi yarışması gerçekleştirildi. Bilgi yarışmasının ardından hediyeye çekilişi yapıldı. Yapmayı düşündüğümüz siyasal gündemli forumu saatin kaymasından dolayı yapamamış olduk. Ardından film etkinliğine geçildi. Film izlendikten sonra etkinlik sona erdi. Forum yapılamamış olsa da, hele de dayanışmanın sıcaklığına daha muhtaç olduğumuz bu günlerde birbirimizle daha da kaynaşmış ve etkinlikten memnuniyetle ayrılmış olduk.

İnat-İsrar-Dayanışma!

Yenibosna'dan
Komünistler

Okmeydanı'nda seçim çalışması

21 Ekim 2015 Çarşamba günü HDP birlikte seçim çalışması yapmak için çağrıda bulundu. Cuma günü bir araya gelip sokaklara ev ev mektup dağıtmak üzere sorumluluk alındı. HDP önce her siyaset ya da kuruma 10 sokak olacak şekilde sokakların belirlenmesi önerisinde bulundu. Biz ise bunun çok gerçekçi bir plan olmadığını, bir önceki seçim çalışmasında bir ay boyunca ancak sekiz sokağın sorumluluğunu alabildiğimizi, kapı kapı dolaşıp sohbet ederek yaptığımızı söyledik.

Bunun üzerine herkes dağıtabileceği kadar mektup alsın denildi. Biz dört sokağın sorumluluğunu aldık ama kalan bir haftada üç sokakta kapı kapı dolaşıp insanlarla sohbet ederek mektupları dağıtabildik. Bu konuda yetersiz kaldık çünkü zaman kısıtlıydı. Yaptığımız kimi sohbetlerde daha önce CHP'ye oy verirken bu sefer Erdoğan'ı durdurmak için HDP'ye oy veren ama buna rağmen Erdoğan'ın tersine daha da saldırganlaştığını ifade edenler oldu biz ise bu saldırıları püskürtmek için mücadele etmezsek yarın mahallemizin de aynı saldırılara maruz kalacağını söyledik.

7 Haziran'a göre insanlar seçimlere daha az ilgiliydi.

Okmeydanı'ndan
Komünistler

Yenibosna'da KÖZ okumaları

Yenibosna yerelimizde KÖZ gazetesinin yazdıklarını, siyasi görüşlerini merak eden ve merak edecek kişilerle beraber gazete okuması yapıyoruz. Sırayla okuduğumuz yazıları hep beraber tartışıyoruz, var olan soruları cevaplıyoruz. Oldukça verimli geçen okumaların net bir periyodu yok. Aklımızda olan en az yeni sayıların sözlerini okumak. Bunun yanı sıra önemli gördüğümüz, konuşmak istediğimiz yazıları okumak da istiyoruz.

Başladığımız zamandan şu ana kadar üç kere okuduk. İlk okumamız Eylül ayında çıkan sayıdaki "KÖZ'ün Sözü" idi. Bütün yazıyı sırasıyla okuduk. Arada tartışmalar yaparken, en sonda da tartışmalar yaptık. Genel olarak 7 Haziran'la parlamenterist utumların yeşerdiğini, bunun nasıl sonuçlara gebe olabileceğini, rejim krizini, 1 Kasım seçimlerinin sopalı seçimler olduğunu ve bu konulardan sonra 7 Haziran öncesi ve sonrasındaki yanlışları, Barış Bloku gibi oluşumların eylemlerini, seçim çalışmalarının kösteklenmesini konuştuk. 7 Haziran seçimlerinde olduğu gibi "HDP'ye rağmen HDP'nin sebebinin ifade ettik. Bunun yanı sıra Syriza ve Venezüella hakkında konuşmalar oldu. Ekim Devrimi panellerinin duyurusunu yaptık. Okumaya 10 kişi katıldı.

1 Kasım seçimlerinden sonra Ekim Devrimi panellerinin olduğu gün gazeteminin 1 Kasım seçim sonuçları gündemli özel sayısı çıktı. Panelin ardından bir süre sonra hafta içi bir gün son sayının sözünü okuduk. 1 Kasım'ın yarattığı imkânlar ve parlamenterist gözbağı başlıklı yazıda kimlerin moralinin bozulduğu ve sebebinin, asıl sürprizini 7 Haziran'da yaşadığını, legalist parlamentarizm kadar gerillacılığın da sahibi değerlendirmenin önünde engel olduğunu ifade ettik. Rejim krizinin yumuşamadığını, AKP'nin çok ağır sorunlarla yüz yüze olup,

HDP'nin imkanlarının arttığını, var olan açmazları konuştuk. HDP'ye rağmen HDP'yi desteklemenin ne olduğunu, HDP'nin neden bileşeni olmadığını, HDP'nin tasfiyeci karakterini vurguladık. Önümüzdeki süreçte kitle seferberlikleri düzenlemek gerekir diye belirttik. Yapılan tartışmalardan sonra bir şeyi netleştirmek adına "HDP'nin aldığı seçim sonuçlarından tasfiyeciler nasıl ders çıkarır; proleter devrimciler hangi dersi çıkarmalı?" adlı yazıyı okuyup bitirdik. Bu okumaya da önceki katılanlarla tamamen aynı olmayan 10 kişi katıldı.

Son olarak da gazetenin arka kapağında yer alan "Ekim Devrimi Tarihsel Bir Olgu Değil Politik Bir Pusuladır" yazısını okuduk. Ekim Devrimi'nin önemini, bir nostalji değil pusulamız olduğunu, kendiliğindenci oportünist akımların "Arap Baharı"ni överken dibindeki Kürt Baharı'nı göremediğini, Rojava Devrimi'ne devrim diyen ilk akım olduğumuzu, PKK dedikten sonra diğer akımların bunu sahiplendiğini; bazıları Ekim Devrimi'nin aşıldığını ifade ederken, bazılarının savunmacı refleksle devrim olmadığını bu iki kanadın da yanlış baktığını ifade ettik. Rojava Devrimi'ne ilk devrim diyenin platformumuzun olmasını yetkin Leninist formasyon ve Bolşevik siyasi çizgisinin olmasında yattığını ve siyasal egemenlik sorununun önemini anlatık. Egemenlik, Sovyet sistemi ve parti önderliğini, Bolşeviklerin devrime ve iktidara bakışını konuştuk. Bunların önemini ise yapmak istediğimiz muzaffer proleter devrimi yapabilmek için yapanlara bakmanın anlamından dolayı olduğunu ifade ettik. Bu okumaya 7 kişi katıldı. Bundan sonra okumalarımızı devam ettireceğiz. Şubat ayından sonra da okuma yaptığımız arkadaşlarla Komünist Manifesto'yu okuyup tartışmayı planladık.

Yenibosna'dan Komünistler

İstanbul Üniversitesi'nde yeni dönem polis terörüyle başladı

İstanbul Üniversitesi'nde 2015-2016 Eğitim yılı başlarken, yaşadığımız topraklarda AKP iktidarı 7 Haziran seçimlerinden kimsenin beklemediği bir hüsrana çıkmıştı. Ardından Köz'ün muhtelif vesilelerle dile getirdiği gibi alışılmışın dışında ilerleyeceği besbelli olan tekrar seçim süreci, AKP için Suruç katliamıyla başlamış oldu.

Her ne kadar katliam yaşandığı sırada başta içinde bulunduğumuz hukuk fakültesi olmak üzere okuldaki pek çok fakültede dersler başlamış olmasa da, bu katliamın üniversite üzerinde derin bir etkisi oldu. Okulumuzda okuyan ve yeni başlayacak olan bazı arkadaşlarımız Suruç'ta düştüler. Ardından Eğitim-SEN mensubu akademisyenler ve kimi öğrencilerin katılımıyla Suruçta yitirdiğimiz arkadaşlar için fidan dikilmesi kararlaştırıldı. Biz, Köz olarak bu etkinliğe katılmadık. Zaten okul da başlamış değildi. Fakat bahis konusu etkinlik üniversitede yeni dönemin nasıl gelişeceğine dair ilk ipucunu verdi: fidan dikilmesine izin verilmedi, öğrenci ve akademisyenler merkez kampüse sokulmadı.

Aradan geçen zamanda Edebiyat Fakültesi'nde zaman zaman polisle gerginlikler yaşanmış olsa da, bizim açımızdan süreç hukuk fakültesinin açılmasından kısa bir süre sonra yaşanan Ankara Katliamı ile başlamış oldu. Katliamın ardından başta İstanbul olmak üzere Türkiye'de pek çok üniversitede boykot kararı alındı. Boykot esnasında zaman zaman gerginlikler de yaşandı. Ancak özellikle birinci sınıf öğrencileri boykota nispeten yoğun bir ilgi gösterdi. Bizim boykota katılımımız ise özellikle ilk günlerde alınan kararlara katkı koyan ve boykotu yönlendirebilen bir biçimde gerçekleşmiş olmasa da, Barış Haftası sürecinde nispeten daha hazırlıklı bir görüntü çizdik.

Okulumuzda devam eden boykotu sonlandırmadan önce bir haftalık bir etkinlikler dizisi örgütlenmesi önerildi. Barış haftası adı verilen bu etkinliklerin örgütlenmesi için yapılan toplantıya hem Köz adına biz katıldık, hem de içinde çalıştığımız öğrenci kulübü katıldı. Ancak toplantıda önerilen 1 haftalık etkinlik programı içinde yürüyüş, basın açıklaması gibi alışılmış, sloganlar ve ajitasyonlar vesilesiyle sesimizi yükseltmenin görece daha olanaklı olduğu tek bir etkinlik yoktu. Nispeten politik olarak örgütlenebilecek olan tek etkinlik olarak da panel/forum etkinliği önerilmişti. Bunların dışında kalan etkinliklerin tümü, fidan dikme, balon uçurma, okulun muhtelif yerlerine şirler asma türünden «yaratıcı» eylemliliklerdi. Biz bu toplantıda başlangıçta iki öneri yaptık. Bunlardan ilki barış haftası sürecinde yapılacak boykot esnasında devam eden derslere alternatif olarak açık dersler örgütlemek oldu. Buna örnek olarak Boğaziçi Üniversitesi'ndeki yoldaşlarımızın örgütlediği ve 200'e yakın insanın katıldığı 1908'den Günümüze Türkiye'de Devlet ve Cinayet başlıklı paneli gösterdik. İkinci olarak da gerek Suruç, gerek Ankara, gerekse de geçtiğimiz yıllarda üniversitemizde yaşadığımız saldırılarla ilgili solun sorumluluğunu geçmişin birikimi üzerinden tartışabileceğimiz ve dolay-

ısıyla güvenlik meselesinde önceki kuşaklarla aramızda bir deneyim aktarımını sağlayabileceğimiz daha dar katılımla gerçekleşecek bir atölyeydi. İki konuda da sorumluluk alabileceğimizi belirtiriz olsak da iki önerimiz de reddedildi. İlk önerimiz, insanların bu tür etkinliklerden sıkıca kaçtığı ve alaka göstermeyeceği gerekçesiyle, ikincisi ise hem canlı bomba eylemleri bahis konusu olduğunda güvenlik almanın mümkün olmadığı, hem de bu tür bir etkinliğin öğrenciler nezdinde bir anlam ifade etmeyeceği argümanlarıyla kabul görmedi. Ardından toplantıda ağırlıklı olarak basın metni üzerinden ilerleyen tartışmaların da etkisiyle, «bu kısır tartışmalar foruma da damgasını vurur» görüşü savunuldu ve bu yüzden foru-

mun yerine bir panel yapılması kararlaştırıldı. Bu panel de konuyu belirlenmeden konuşmacıların belirlenmeye çalışılmasının da gösterdiği gibi, insanların politik içerikle değil, dikkat çekici isim ve biçimlerle ilgilendiği varsayımından hareket ettiğinden peşinen fidan dikmekten ya da balon uçurmaktan daha politik olmamış oldu. Böylelikle 1 hafta sürecek etkinlikte kitlelerin pasif bir izleyici olarak değil, aktif bir özne olarak katılabilecekleri tek programın da önüne set çekilmiş oldu.

Fakat bu apolitik etkinlik dahi polislin tahammül sınırını aştı. Programın son gününe konan fidan dikme töreni için fidan almaya giden arkadaşlarımız polisler tarafından takip edildi, fidanlar okula alınmadı. Sonunda etraftaki bir çiçekçiden alınanküçük gül fidanları bahçeye dikilerek etkinlik gerçekleştirilebildi. Boykotun asıl faturası ise ardından gelen disiplin soruşturmasını dalgasıyla kesilmek istendi.

Bu süreç sonrasında her yerde olduğu gibi üniversitede de 1 Kasım seçimlerine kadar güçlü bir seçim çalışması yürütülemedi. Seçim çalışması olarak görülebilecek en büyük faaliyet HDP ambleminin altına evet mührü basılmış bir görse-

li içeren çıkartmaların okulun muhtelif yerlerine yapıştırılması oldu. Neticede bu durum da 30-35 adet çıkartmayı sökmek için okula 100'e yakın çevik kuvvetin girmesiyle sona erdi.

Okulda yaşanan en küçük olayın bile çevik kuvvet marifetiyle bastırılması adeti 6 Kasım'daki YÖK protestosunda doruğa ulaştı. Bizim bulunduğumuz merkez kampüste bir müdahale yaşanmamış olsa da, edebiyat fakültesinde devrimci öğrenciler Özel Güvenlik Birimlerinin de yardımıyla tartaklandılar ve pek çok öğrenci göz altına alındı.

Buradan sonra yaşanan süreçte ise polis, üniversitede bu zamana kadar uyguladığı ve doğrusu yanına kar kalmış olan tutumunu daha da

duruşun önceki yıllara kıyasla daha derli toplu olduğu da teslim edilmelidir. Fakat böyle düşünüp iyimser bir tablo görmek doğru olmaz. Zira söz konusu saldırıların asıl yöneldiği kesim kendini devrim mücadelesine adanmış devrimci militanlar değildir. Yıllardır cezaevlerinde, işkence tezgahlarında sindiremediği devrimcileri bir gün akşama kadar gözaltı arabasında oturarak ya da disiplin soruşturmalarıyla sıkıştırarak sindiremeyeceğini devlet de bilmektedir. Bu saldırılar esas olarak okulumuzda kendini devrimci olarak tanımlamayan öğrencilerle devrimciler arasında mesafe koymayı hedeflemektedir. Bunlardan devrimcilere yakın olanları korkup kaçsın, uzak olanları da okullarındaki sıkıyönetim halinden devrimcileri sorumlu tutsun istenmektedir. Asıl sorun da işte bu unsurların yaşanan baskıya karşı bir türlü seferber edilememiş olmasıdır. Bu durumun başlıca sebebi kuşkusuz devrimcilerin kendi dışındaki öğrencilerle ilişkisinin zayıf olmasıdır. Bu ilişkisizlik öğrencilerin devrimci siyasete ilgi olmayışıyla açıklanamaz, hatta tersi doğrudur. Özellikle Ankara Katliamı sonrası bilhassa okula yeni gelen öğrencilerin boykota yoğun ilgi göstermeleri ve polis saldırılarıyla ilgili düzenlenen son foruma gösterilen yoğun katılım bunun kanıtıdır. Asıl sorun öğrencilerde değil kitlelere siyaset taşıması gerekenlerde aranmalıdır. Yıllardır bu ilişki bir türlü kurulamamış, aslında ciddi bir kısmı Gezi ayaklanmasında polisle karşı karşıya gelmiş olan bu öğrenci kitlesine ulaşamamıştır. Bunun altında birden fazla kavrayış hatası bulunsa da sadece birkaçından burada bahsedilebilir. Bir defa öğrenci kitlesinin uzun uzadıya siyaset tartışmaktan ya da klasik eylem biçimlerinden sıkılganlık duyduğu doğru değildir. Bunu söyleyenler öğrencilerin bütün ülkedeki politizasyon sürecinden muaf olduğu yanılgısındadırlar. Aynı yanılgıdan doğan ve siyasal sorunlar karşısında ortak bir tutum belirlemek bahanesiyle çoğunlukla tutum belirlemekten kaçan apolitik eylemlilikler, politik yanıt bekleyen kitlelerin hareket ettirilmesini sağlamamaktadır. Beri taraftan içinde bulunduğumuz geri çekilme döneminde polise ya da faşistlere karşı girişilen mücadelede görece zayıf olunması elbette şaşırtıcı değildir. Fakat antifaşist mücadeleyi ya da polisle girilen çatışmaları kitlelerin değil, bir grup gözü pek devrimci militanın işi olarak görmek öğrenci kitlesinin seferber edildiği bir süreç örülebilmesi ihtiyacını perdelemekte ve dolayısıyla potansiyel gücümüzün yalnızca çok azına ulaşabilmemize sebep olmaktadır. Dolayısıyla önümüzdeki dönemde kitleleri politik talepler etrafında seferber etmeyi hedeflemek; herkesin siyasetini özgürce yapabileceği, hedef tahtasına AKP'nin oturulduğu net bir politik hatta birleşik bir mücadele örmek şarttır. Köz'ün arkasında duran komünistler önümüzdeki süreçte işte bu yaklaşımın takipçisi olacaklardır.

Katil Polis Üniversiteden Defol!

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

Gülsuyu'nda kahvaltı etkinliği

Çalışma yürüttüğümüz Gülsuyu Anadolu'da Yaşam Tüketim Kooperatifinde kahvaltı yaptık. Ankara katliamının akabinde ertelediğimiz kahvaltuyu 15 Kasım'da gerçekleştirdik. Saat 10'da başlayan kahvaltuya çevremizden 40'a yakın insan kattık. Bu kahvaltı vesilesi ile Afyon'dan gelen zeytinyağı numunesini de tatmış olduk. Daha önceki görüşmelerimizde «Biz sorumluluk almak isteriz.» diyen HDP'li arkadaşlar da kahvaltuya katıldı. Kahvaltı sırasında ve sonrasında yaptığımız sohbetlerde tüketim dayanışmasını birlikte büyütmek adına bir heyet oluşturuldu. Bu heyet, mahallede bulunan diğer kurumlara tüketim dayanışmasını birlikte örgütlemek adına ziyaretlerde bulunarak davetler yapacak.

Gülsuyu'ndan Komünistler

Hukuk ve Dayanışma Kulübü 1 yaşında

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde geçtiğimiz yıl komünistlerin de aktif çabasıyla kurulan Hukuk ve Dayanışma Kulübü bu yıl da faaliyetlerini sürdürecektir. Yeni döneme geçtiğimiz yıl kulüp bileşenlerinin birbirini tanımasına ve kulüpleşme sürecine önyak olan not dayanışması faaliyetiyle başladık. Bir hafta boyunca okulda masa açıldı ve ders notları paylaşıldı. Bu masayı aynı zamanda kulübün tanıtımını yaptığımız broşürleri ve bildirimleri de dağıttığımız bir masa olarak da açtık ve kullandık.

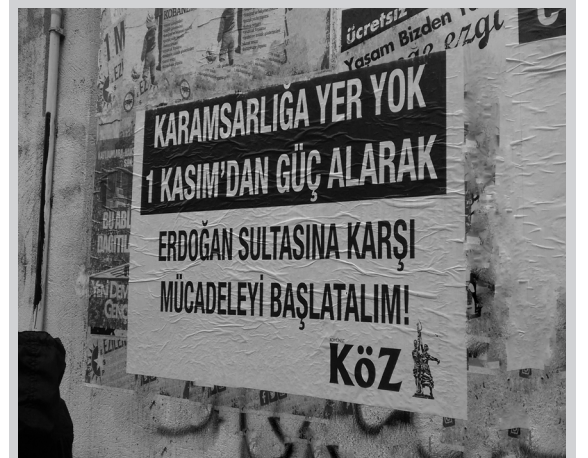
Ancak kulübün tanıtım toplantısına beklediğimiz katılım gerçekleşmedi. Bunun ilk sebebi bayram tatilinden önce ve okulda pek fazla öğrencinin bulunmadığı bir günde toplantımızı gerçekleştirmiş olmamızdır. Ancak bunun yanında toplantının duyurusunun pek çok sebeple yeterli düzeyde yapılamamış olması da etkili oldu. Ayrıca geçtiğimiz yıl kulübümüzü diğer kulüplerden ayıran bir özellik olarak göze çarpan muhtelif siyasetlerin içinde çalıştığı bir kulüp olma niteliğinden de uzaklaştığımızı göze çarptı. Özellikle Devrimci Hareket ve Birleşik Devrimci Partili arkadaşlarımızın kulüp çalışmalarından çekilmeleri (iki grubun da hukuk fakültesinde bu çalışmayı sürdürecektir imkanlarının kalmaması sebebiyle) kulübün çalışmalarını zayıflattı. Ancak önümüzdeki dönemde Halk Cephesi kulübümüzün çalışmaları aktif olarak katılacak.

Toplantıda geçtiğimiz yıl kurulan fakat istediğimiz düzeyde işlemeyen komisyonlardan hangilerinin bu yıl da çalışacağı konuşuldu. Buna göre toplumsal cinsiyet komisyonunun ve işçi avukatlık komisyonunun bu yıl işletilemeyeceği ortaya çıktı ve bu komisyonlar kapatıldı. Ayrıca kulüp olarak bir fanzin çıkarmayı önümüze koyduk. Bunun sorumluluğunu da yürütmeye değil ayrı bir yayın kuruluna bırakmayı kararlaştırdık. Ayrıca Aralık ayında okulun bize ayırdığı günlerde iki ayrı etkinlik yapmayı kararlaştırdık.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak önümüzdeki dönemde kulüp çalışmalarındaki ilk hedefimiz kulübe farklı siyasetlerden çalışma yürütebilecek olanları katmak olacak. Bunun temel sebebi kitle örgütlerine bakışımızda aranmalıdır. Ancak İstanbul Üniversitesi'nde sahip olduğumuz örgütlülük düzeyi de göz önüne alındığında kulübün bizim tek başımıza göstereceğimiz çabayla ayakta kalmasının mümkün olmadığı da görülecektir.

İstanbul Üniversitesi'nden Bir Komünist

Sarıgazi'de ozalit çalışması

Kürdistan'daki sokağa çıkma yasağı ve yasağın ortaya çıkan görüntülerde evlerin taranması ile ölümlere tepkimizi sokağa yansıtmak amacıyla, mahallemizde ozalit çalışması yapmayı planladık. Hazırladığımız ozalitleri Sarıgazi'nin işlek caddelerinde ve ara sokaklarına yaptık.

Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış!

Sarıgazi'den Komünistler

Ekim Devrimi Tartışmaları 2015: Ekim Devrimi'nin Savaş ve Barış Hakkında Öğrettikleri

7 Kasım Cumartesi günü 1 Mayıs Mahallesi Pir Sultan Abdal Derneği Kadın Dayanışma Evi'nde gerçekleşen; Halkevleri'nden Ali Ergin Demirhan'ın, HDP'den Alp Altunörs'ün, Partizan'dan Bekir Zengin'in ve KÖZ'den Orhan Dilber'in konuşmacı olacağı panele, Alp Altunörs gelemeceğini panelden daha önce belirtirken yerine Musa Piroğlu'nun konuşmacı olduğunu ifade etti. Panel günü Musa Piroğlu'nun hastalandığı için gelemeceğini öğrendik. Bekir Zengin'den ise bir dönüş alamadık. Bundan dolayı panele konuşmacı olarak Ali Ergin Demirhan ve Orhan Dilber katıldı.

Panelin konusu "Ekim Devrimi'nin Savaş ve Barış Hakkında Öğrettikleri" idi. Devrim yolunda düşenler için saygı duruşu ve Enternasyonal marşının okunmasının ardından yapılan açılış konuşmasında şunlar söylendi: Bugünkü panelde Ekim Devrimi'nin savaş ve barış hakkında öğrettiklerini tartışacağız. Bolşevikler kitlelerin barış taleplerine devrimci bir yanıt üretirken aynı zamanda proleter devrimi de gerçekleştirdi. Yarınki panelde de rejim krizini inceleyeceğiz. Emekçilerin bugünkü krize nasıl müdahale edebileceğini tartışacağız.

Sözü ilk olarak KÖZ'den **Orhan Dilber** aldı ve şunları söyledi:

EKİM DEVRİMİNİN BAŞARISINDA BELİRLİYİCİ ROL OYNAYAN BOLŞEVİKLERİN KENDİLERİNİ İKİNCİ ENTERNASYONAL'DEKİ SOSYAL ŞOVENLERDEN AYIRDIKLARI GİBİ, ORTA YOLCU KAUTSKY VE TROÇKİ GİBİLERİNDEN DE KENDİNİ AYIRMIŞ OLMASI TAYİN EDİCİ ÖNEMEDİR

Ekim Devrimi'nin en önemli dersleri bu konudur. 2. Enternasyonal içinde yürütülen tartışma ile komünistlerin savaş hakkında görüşlerinin netleştirilmesi sayesinde Ekim Devrimi başarılı bir devrim olmuştur. Dolayısıyla Ekim Devrimi'nin başarısında belirleyici rol oynayan Bolşeviklerin kendilerini İkinci Enternasyonal'deki sosyal şovenlerden ayırdıkları gibi, orta yolcu Kautsky ve Troçki gibilerinden de kendini ayırmış olması tayin edici önemdedir. Bolşeviklerin savaş ve barış hakkındaki çizgisini anlayabilmek için bu noktaların altını çizmekte yarar var.

Birinci emperyalist paylaşım savaşı boyunca Bolşeviklerin yaptıkları çalışmaları komünist ve devrimci bir muhteva ile doldurmaları önemlidir. Esasında Alman sosyal demokratları da açıkça "Savaşta hükümetimizin yanında yer alalım." demediler. Bugün kendisini savaş karşıtı, barıştan yana ilan eden pek çokları gibi Alman sosyal demokratları savaş kredisine oy verirken "Cepheye gönderilenler bizim evlatlarımızdır, orada korunaksız kalmalarına göz yumamayız." bahanesiyle oy vermişlerdir.

Kautsky ve taraftarları ise tereddüt etmeden kendi partilerini terk emiş ve yenisini kurmuştur. Rosa Luxemburg ve arkadaşları da sonradan onun partisine katılmak üzere SPD'yi terk etmiştir. Kautsky ve takipçileri "Savaş zamanı tabii ki emperyalizmin savaşına ortak olmamak ve burjuvazinin yanında yer almamak gerekir; ama sınıf mücadelesi savaş zamanında olmaz; sınıf mücadelesini başlatmak için savaşın sona ermesi gerekir." diyordu. İkinci enternasyonal ve sosyalist partiler barış zamanında anlamlıdır demiştir. Kautsky, o nedenle bir an evvel savaş sona ermeli ve barış tesis edilmelidir ki sınıf mücadelesini başlatalım fikrindedir. Ayrıca Troçki de bu görüşü savunuyordu. Barış taraftarları ve savaş karşıtı olanlar birinci paylaşım savaşı esnasında savaşı önlemek için gayretler gösterdiler ve savaş başlayınca da bu şartlarda sınıf mücadelesi yürütülemez, dediler. Bolşevikler de bunlardan kendilerini ayırıp şunları söylüyordu: Ya devrim savaşı önler ya da devrim savaşa yol açar. Bu savaş Çarlığın devrilmesine yol açtı. Sovyet iktidarı savaşın emperyalistlerin istediğinden erken sonlanmasını sağladı. Bu da Zimmerwald konferansından başlayan süreç içinde Bolşeviklerin söylediklerini doğrulayan bir durumdu. Böyle bakıldığında "Bir tek Ekim

Devrimi örneğinde böyle olmuştur bu durum Rusya'ya özgüdür ve evrensel bir gerçek değildir." demek doğru değildir.

Doğrusu birinci paylaşım savaşının yol açtığı ilk devrimci ayaklanma, İrlanda'da 1916'da patlak veren Paskalya ayaklanması diye bilinendir. Daha geri gidersek emperyalist paylaşım savaşının ilk provalarının yapıldığı kabul edilen 1905 Rus-Japon savaşı önemlidir. Bu savaş provadır çünkü ilk defa modern silahlar bu deneyimde sinanmıştır. Ardından Balkan savaşları ve Trablusgarp savaşında prova yapılmıştır. Japonların karşısında hezime uğrayan Çarlık rejiminin tökezlemesi ile beraber işçi sınıfı Rusya'da ilk ayaklanmasını gerçekleştirmiştir ve tarihe 1905 devrimi olarak geçmiştir. 1905 de Ekim devriminin genel provası olarak anılır.

ÇOĞUNLUK "VATAN TEHLİKEDEYKEN BİRBİRİMİZE GİRMEYELİM." DERKEN, BOLŞEVİKLER TERSİ BİR POZİSYON SAVUNUYORLARDI

Savaş ve devrim arasında ilişki çok biliniyor, Paris Komünü de esasen Fransa ve Prusya arasındaki paylaşım kavgası içinde Fransa'nın hezimete uğraması ile ortaya çıkmıştır. Görünüşte Parislilerin Prusya ordusuna karşı bir ulusal savunma hareketi olarak ortaya çıkmış olsa da tarihe ilk proletarya diktatörlüğü olarak geçmiştir.

Bolşeviklerin devrimden kastı "emperyalist savaşı iç savaşa çevirme" kavramıyla yakından ilişkilidir. Zaten Paris Komünü'ne hayat veren deneyim de Fransa'da İç Savaş olarak tarihe geçmiştir.

Birinci emperyalist savaş öncesi Bolşeviklerin savaş ve barış hakkında tezlerini ortaya koyarken öne çıkardıkları başlıca kavram budur. Tüm tezlerde vurgulanan şey; savaşı iç savaşa çevirmektir. "Savaş koşullarından devrim için yararlanmak gerekir ve savaşı iç savaşa çevirmek icap eder." fikrini "hayalperest" diye anılmalarına inat döne döne savunmuşlardır.

O zamanlarda da provokasyona gelmeyelim çığlıkları da bugünkü gibi yaygındı. Çoğunluk "Vatan tehlikeyken birbirimize girmeyelim." derken, Bolşevikler tersi bir pozisyon savunuyorlardı.

HATIRLANMASI GEREKEN EKİM DEVRİMİNE ÖNDERLİK EDEN PARTİNİN SAVAŞ VE BARIŞ KONUSUNDA KENDİNİ DIŞINDAKİ DİĞER AKIMLARDAN HANGİ ESASLARDA AYRILDIKLARIDIR

Oysa bu tutum ilk defa o zaman dile gelmiş değildi. İkinci Enternasyonal'in 1907'deki Stuttgart kongresinde savaş ve barış konularını gündeme gelmişti. Rosa Luxemburg'un Lenin'in desteklediği tezlerle savaşı iç savaşa çevirmek ve savaşta kendi hükümetinden yana olmama fikri ilk defa o zaman benimsenmiş bir pozisyondu. Balkan savaşlarının başladığı dönemde Basel kongresinde bu görüşler bir daha öne çıktı.

Ama savaş bilfiil patlak verince bu görüşler unutuldu ve savaş koşullarında kimse iç savaşa-

tan bahsetmedi. Hatırlanması gereken Ekim devrimine önderlik eden partinin savaş ve barış konusunda kendi dışındaki diğer akımlardan hangi esaslarda ayrıldıklarıdır. Bolşevikler aynı zamanda "Eğer devrimci proletarya, burjuva hükümetlerini indirmeye demokratik barış mümkün olamaz" diyorlardı. Ve tüm savaş boyunca peş peşe devrimci kalkışmalar olduğu halde Rusya dışında devrim gerçekleşemedi. Demek ki Rusya'nın ayırt edici tarafı şu ya da bu nesnel özelliği değil savaş ve barış konusunda ikinci Enternasyonal'in oportünist ve sosyal şoven çizgisi ile arasındaki ayrımı kalın bir şekilde koyan bir devrimci partinin orada var olmasıdır. Bolşeviklerin bu ısrarlı tutumu savaşın yol açtığı devrimci kalkışmaların başarılı bir proleter devrimine varmasını sağladı.

BARIŞ KAVRAMI ESASEN KOMÜNİSTLERİN, BOLŞEVİKLERİN VE ONLARIN MİRASINA SAHİP ÇIKMAK İSTEYENLERİN LÜGATİNDE YER ALMAZ

Ekim devriminden sonra Bolşevizm'in temel kazanımlarının üstü örtülmüştür. İkinci paylaşım savaşı sırasında özellikle örtülmüştür ve bu savaş sonrasında komünistlik barışseverlik ile özdeşleştirilmiştir.

Daha önce özellikle birinci paylaşım savaşına kadar savaş ve barış konuları, burjuvazi ve proletarya arasında cereyan eden ilişki olarak algılanırdı. Emperyalizm çağı ile birlikte Komüntern'in tabelasına "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!" yazılmasına yol açan yeni bir olgu girdi ve ezilen ulusların kendi kaderini tayin etmek üzere başkaldırdıkları da sosyalistlerin bir kez daha bölünmesine yol açan bir tespit oldu. Emperyalizmin boyunduruğunda ezilen ulusların kendi kaderini tayin etmek için başlattıkları savaşlar da haklı savaşlardır. Barış kavramı esasen komünistlerin, Bolşeviklerin ve onların mirasına sahip çıkmak isteyenlerin lügatinde yer almaz.

Orhan Dilber'den sonra sözü Halkevleri adına **Ali Ergin Demirhan** aldı:

BOLŞEVİKLERİN BARIŞ ÇAĞRISI KENDİ EGEMENLERİNE KARŞI SAVAŞ ÇAĞRISIDIR

Ekim Devrimi'nden bize kalan birkaç dersin altını çizip sonra da bu dersler bugünkü meselelere nasıl ışık tutuyor, buna dair birkaç çıkarım yapmaya çalışacağım. Ekim Devrimi gerçekleşmiştir, sadece burjuvazinin değil yer yer solcuların da güvenmediği halkın öz gücü savaş zamanında iktidarı kurmuştur. Buradan bize yüzyıl sonrasına değerlendireceğimiz dersler bırakmıştır. Lenin'in birkaç sözünü hatırlatmak gerekirse şöyle ifade edebiliriz. Savaş zamanında askerlerin işçilerin yanında savaşması için çalışması için uğraşılmalıdır. Anavatanın savunulması görüşü reddedilmelidir. Bolşeviklerin barış çağrısı kendi egemenlerine karşı savaş çağrısıdır.

ASLINDA DEVRİM YA DA KARŞI DEVRİMİN ŞARTLARI VARDI VE DEVRİM YAPAMADIĞIMIZ YERDE AKP KARŞI DEVRİM YAPTI

Geçen hafta seçimleri yaşadık ve birçoğumuzun moralini bozan bir sonuç çıktı. AKP tekrar sandık sonuçlarına göre güç kazanmış oldu. Bu nasıl oldu? 7 Haziranın ardından "Sarayın savaşı" adı verilen bir savaş başlatıldı ve bu savaş sonu Erdoğan egemenleri kendine razı etti ve emekçiler üzerinde de baskı kurarak bir pasifizasyon yarattı. Erdoğan aslında halkın hoşnutsuzluklarını giderecek hareketler yapmadı, ancak İŞİD'e karşı mücadele kapsamında 22 Temmuz'da ABD ile anlaşma yapıldı ve İŞİD adı altında Kürtlere ve solculara karşı operasyonlar başladı. Bu operasyon dalgasını ağır bir sansür dalgası izledi, yürütülen bu siyaset sonucu iki seçim arası Türkiye'de 700 küsur insan öldü. 7 Haziran ve 1 Kasım arası yürütülen bu savaşın birkaç aşaması var: Erdoğan sağ kitlelere 400 vermemenin sonucunu gösterdi. Bir yandan da AKP'nin paramiliter örgütü Osmanlı Ocakları ile Hürriyeti ve HDP örgütlerini bastılar, gövde gösterileri yaptılar. Bu saldırılar da aslında sarayın savaşının bir parçasıydı. Bir taraftan sivil faşizm, şovenizmin kışkırttığı bir yandan Kürtlere karşı militer bir savaş yürütüldü. Aslında devrim ya da karşı devrimin şartları vardı ve devrim yapmadığımız yerde AKP karşı devrim yaptı. Sonuçlara bakalım: Eğer bize savaşı dayatıyorlarsa bizim de buna karşı savaş politikasını takınmamız gerekiyordu. Biz Suriç'ta da bunu yapamadık 10 Ekim'de Ankara'da da. Bir kısım insanda savaştığımız yerde kaybettik diye bir görüş var, halbuki savaşın yerlerde değil, savaşılmayan yerlerde HDP oy kaybetti. Artık herkes farkında ki ortada bir kriz var. Dünya artık eskisi gibi gidemeyeceğini gördüğümüz bir rotaya girdi 2008'den itibaren. Dünya 20-30 yıllık bir savaş ve ayaklanmalar çağına girdi, bizim bu süreçte mücadele ederek sonucu kendi lehimize çevirme sorumluluğumuz var. Çünkü bu kriz ortamı hem devrim hem de karşı devrimci sonuçlara gebe. Bu zamanda bir irade eksikliği çekiyoruz biz. İki seçim arasında iradesini koyan AKP kendi lehine bir sonuç aldı. Ancak bizim de mücadele etmemiz ve ortaya irade koymamız lazım.

EKİM DEVRİMİNİN BİZE VERDİĞİ DERS ŞUDUR: SAVAŞ KOŞULLARININ OLDUĞU YERDE BİZİM DE SAVAŞ SİYASETİNİ YÜRÜTMEMİZ GEREKİR

Burjuvazinin krizi bitmedi çünkü yapısal sorunlarını çözemediler. Burjuvazi yakın bir ekonomik krizin geldiğinin farkında ve politikacılar da emekçilerin taleplerine kendi seçim propagandalarında yer verdiler. Artık bundan sonra güvenmemiz gereken şey sosyalistler olarak halkın öz gücüdür. İşçi sınıfının, halkların bağımsız taleplerini dillendirmemiz gerekir, aksi halde sokakta, sandıkta ve silahla yürütülen siyasette de yeniliriz.

Ekim Devrimi'nin bize verdiği ders şudur: Savaş koşullarının olduğu yerde bizim de savaş siyasetini yürütmemiz gerekir. Bundan sonra yapmamız gereken madem savaş var, biz de savaşsız o zaman demek. Aksi halde şu koşullarda devrim ve sosyalizm iddiasını başka şekilde dillendirmenin imkanı yoktur.

10 dakikalık aradan sonra sorulan sorular şunlardı:

- Krizlerden bahsederken arkadaş sosyalistlerin krizinden bahsetti, bu ne anlama geliyor?
- Ekim Devrimi'ndeki savaş talebi ile bugünkü savaş talebi aynı şeyler midir, farkları nelerdir?
- AKP çözüm sürecini tekrar başlatmak isterse bizim ne yapmamız gerekir?
- KÖZ'e: Yürüten savaş, barış talebi ile durdurulabilir mi? İktidar da zaten muhalefeti ezme istiyor.
- Halkevleri'nin konuşmacısı savaşmamız gerektiğini söyledi, nasıl savaşacağız, bunun aracı nedir?
- Her iki konuşmacıya: Bolşeviklerin apaçık sosyal şovenlerle savaşmadığını, kendilerine yakın ve benzeyen kesimlerle savaştığını söylediniz. İçinden geçtiğimiz

dönemde en çok uğraşmamız, karşımıza almamız gereken söylem nedir?

- Ezilen sınıfların hangi kesiminden barış çıkar?
- KÖZ'e: Barış koşulları kötü koşullar mı ki komünistler savaşta diyor, Kautsky ile Troçki'nin barış koşullarında kalma düşüncesini neden eleştiriyorsunuz?
- 1 Kasım sonrası süreçte somut olarak nasıl bir çizgi izlemeli?

Soruların ardından söz konuşmacılara verildi.

İkinci turda ilk sözü **Ali Ergin Demirhan** aldı ve şunları söyledi:

BİR DEVRİME ÖNCÜLÜK EDEBİLECEK BİR ÖRGÜTÜN OLMADIĞININ FARKINDAYIZ

Bir devrime öncülük edebilecek bir örgütün olmadığı farkındayız. Temel eksik nedir? Devrim yapma iddiasında olan tüm toplulukları dahil ederek Türkiye'deki sosyalist hareketin hacminin küçüklüğünün sorun olduğuna inanmıyorum. Türkiye bu açıdan verimlidir ve ciddi birikimlere sahiptir. Peki eksik ne? Haziran 2013'te kitleler ayağa kalktığında, devrimciler şunu fark etti: Türkiye'deki devrimciler bile devrime inanmıyorlardı. Gezi sırasında sosyalistler hükümet istifa sözcüğüne bile itiraz ediyorlardı. Krizi burada görmeliyiz. Devrim göz kırpmış, ama sen yapman gerekenden o kadar geri bir noktadın ki. Tüm sosyalist örgütler devrim ihtimali belirlediğinde nasıl refleks veriyor? Verdiğimiz refleks eksiktir, mesela Gezi'ye baktığımızda. Devrim stratejisinden yoksun olmak ve devrime inanmamak. En tehlikeli şey nedir? Şimdi değil sözüdür en tehlikeli olan ve sosyalistleri kuşatan eksiklik. Ekim devrimi dönemi ile şu anda değişmeyen şeyler var. Emperyalistlerin kendi arasındaki savaş, ezilenlerle egemenler arasındaki savaş ve ulusların savaş. Biz bu özneler arasındaki devrimci özneyi görmeli ve onun yanında taraf olmalıyız. Suriye'de Kürtlerin siyasetini savunmak gerekir. Biz hala emperyalist karakterli çatışmaların içindeyiz.

PKK ÇATIŞMASIZLIĞI SONLANDIRDIĞI İÇİN OYLAR % 2,5 GERİYE DÜŞTÜ DERSEK YANILGIYA DÜŞERİZ

Haziran isyanı çatışmasızlık ortamında gerçekleşti. 7 Haziran başarısı çatışmasızlık koşullarında gerçekleşti. 1 Kasım da çatışma koşullarında gerçekleşti. Kürtler savaşmasa daha mı iyi olurdu? Olmazdı. PKK çatışmasızlığı sonlandırdığı için oylar % 2,5 geriye düştü dersek yanılığa düşeriz. Çünkü müzakere süreci, barış süreci değildi. Kürt hareketi içerisinde liberal bir kanat vardır ve bununla çok uğraşmamız gerekecek. Türk devleti ve AKP ile Kürtler arasındaki savaş sürüyordu. Biz müzakere sürecinin, mücadele süreci olduğunu, amacın PKK'yi tasfiye etmek olduğunu, buradan barış çıkmayacağını söylemiştik. Türkiye içindeki çatışma ne olur bilemeyiz ama onlar da biliyorlar ki AKP ile bir barış mümkün değil. Bu savaş sürece, savaşın ölçeği kayabilir ama sürer. Türkiye sınırları içinde siyaset yapan sosyalistleri de ilgilendirecek şekilde sürer. AKP'nin karşısında ezilenlerin cephesinde olmamız gerekir bu süreçte.

Nasıl bir savaş? Gerilla savaşı değil tek kast ettiğim. Savaş zaten bizim uzağımızda değil, her yerde. Türkiye'nin batısında da savaş var. Bu öz savunmayı da gerektirir. İç savaş da gerekebilir. Faşist saldırıların püskürtülebildiği bir kaç mahalle gördük. Bunun kıymeti faşist saldırılar karşısında yanıt verirsek sağın geniş kitleleri tarafından kalmaktadır. Aktif yanıt vermediğimiz yerde 100 kişi patlatılmamız, geleneksel sağ kitleler açısından sorun yaratmıyor.

TÜRKİYE'DE SENDİKAL HAREKETİ AŞA-CAK ŞEKİLDE BİR İŞÇİ HAREKETİ VAR. ANCAK BU TALEPLERİN POLİTİKLEŞMEMESİ, SOSYALİSTLERİN SORUNU VE EKSİKLİĞİDİR

Savaşın bir diğer boyutu ise işin sınıfsal yönü. Sınıf savaşını erteleyemeyiz. Türkiye'de sendikaların vaziyeti pek parlak değil. Ancak sınıf hareketi azımsanmayacak derecede ve asgari ücret, taşeron gibi konular bu sayede parti programlarının üst sıralarına yazıldı seçim sü-

reçlerinde. Politik bir mücadele olarak taşeronla karşı güvence vs gibi talepleri savunabilmeliyiz. Yani politikleşmiş sınıf mücadeleleri.

Türkiye'de sendikal hareketi aşacak şekilde bir işçi hareketi var. Ancak bu taleplerin politikleşmemesi, sosyalistlerin sorunu ve eksikliğidir. 100 yıl önce okuma yazma bilmeyen bir işçi sınıfı vardı, dışarıdan bilinç konusunda çok daha fazla çaba sarf edilmesi gereken bir işçi sınıfı vardı. Ancak şu anda kendiliğinden belli bir bilinç seviyesi ve iletişim olanaklarına sahip bir işçi sınıfı var. Ancak belli pratikleri yürütürken bu sınıf hareketi ve mücadelesini, faşizmle mücadeleye karşı taşınamaması açısından problemleri bir hareket.

SİSTEM SORUNLARINI ÇÖZEMEMİŞTİR, İSYAN DA BİTMEMİŞTİR, ÇATIŞMA SÜRECEKTİR

Egemenler arasında çatlağı açığa çıkartan şey, hiçbir zaman kendi sorunları olmamıştı. Bunu açığa çıkaran Haziran isyanı olmuştu. Buradan çıkarttıkları ders: Türkiye'de devrim tehlikesi vardır ve TÜSİAD AKP'yi tercih eder. ABD bir sol iktidarı asla tercih etmez, AKP'yi tercih eder. Bu devrimci süreç açısından ilerlemedir, devrim ve karşı devrimin saflarının netleşmesi açısından da olumludur. Sosyalistlerin kendi öz gücüne yaslanarak krize yaptığı müdahalelerle kurtuluş mümkün olabilir. Haziran isyanı bitti ama parlamenter biçimde değil HDP'nin oy artışı biçiminde, Kobane biçiminde yansıtı bu sürece. Sistem sorunlarını çözmemiştir, isyan da bitmemiştir, çatışma sürecektir. Çatışma tamamen bizi ezen bir karşı devrimle mi tamamlanır yoksa biz mi müdahale ederiz, bunu göreceğiz.

İkinci turun son konuşmacısı olarak **Orhan Dilber** şunları ifade etti:

SERMAYE HÜKÜM SÜRDÜĞÜ MÜDDETÇE BARIŞ DİYE BİR SEÇENEK DE YOKTUR

Rahat yolu seçmek diye bir seçenek yoktur. Aslında sermaye hüküm sürdüğü müddetçe barış diye bir seçenek de yoktur. Sorunlarla yüz yüze gelmeyenler için rahattan bahsedilir. Gezi'deki gibi kimseden emir almadan insanlar ayaklanıyorsa, bu kitlelere önderlik etme iddiasında olup da bunu beceremeyenler için rahatlık kendiliğinden hareketlerin peşinde sürüklenmektedir.

Sokağa çıkan insanlar keskin nişancılara vuruluyorsa beraber yol yürüyeceğimiz insanların rahatlık derken dillerinin sürçtüğünü düşünmeliyiz. Rahat mıyız, rahat olsak böyle buradan mı konuşurdum? Provokasyona gelmeyelim vs. bu konularda katılıyorum Ali Ergin arkadaşına.

Ama barış istemek kötü bir şey değil diye bir laf nasıl çıkıyor ağızdan? Barış olmaz rahat durmazsanız; emperyalizm hüküm sürdüğü rahat olamayız. Sermayenin baş savunucuları dururken Lenin'in Kautsky vb.lerle kavga etmesinin nedeni barış fikrinin kendi saflarında bu gibiler tarafından yayılmasından ötürüdür.

DİYARBAKIR, SURUÇ, ANKARA İLE DEVAM EDEN SALDIRILARDA ÜZERLERİNE ARKADAŞLARININ PARÇALARI YAĞARKEN SAKİNCE DAĞILAN BİR TOPLULUK NASIL OLABİLİR?

AKP'nin saldırgan politikasını destekleyenlerle zaten bir olamayız. Ama Soma'da iş cinayetine kurban giden insanlarla, yaklaşan saldırıya karşı hendek kazın insanlarla, "Derdimizi seçimde çözeriz sabredin." diyenler de bir olamaz.

Taraf tutarak bakınca bizimkilerin çoğunluğu rahat değil. Diyarbakır, Suruç, Ankara ile devam eden saldırılarda üzerlerine arkadaşlarının parçaları yağarken sakincede dağılan bir topluluk nasıl olabilir? Nasıl bu tablo karşısında rahat olunabilir bunu anlamıyorum. Sorun bir amansız saldırının olmasında değil. Bu şartlarda "Biz iç savaşa yönelmek istemiyoruz, barış istiyorum."

Bolşevik partinin öne çıkıp devrimin önderliği ni üstlenmesidir.

KİMSE SOKAKTAKİ İSYANIN SORUMLULUĞUNU ALMAK İSTEMİYOR, ASIL TEHLİKELİ OLAN BUDUR

Arkadaş fikir eksiktir dedi. Niye fikir eksik olsun? Ayaklanmayı bir adım öteye götürecek parti yok, eksik olan budur. Sınıf savaşını ağızına almayıp iç savaşa sürüklenmekten şikayet eden, barıştan bahseden onca insan var. Görülmemiş katliamların ardından "Kendi güvenliğinizi alıp, sakincede evlerinize gidin." diyorlar.

Saldırlara karşı insanların isyan etmesi için türlü sebep varken HDP isyan etmiyor; "Bu işin hesabını sandıkta soracağız." diyor.

80 yerine 60 milletvekili çıkarmayı bir başarısızlık olarak görenler çok. Oysa 30 milletvekili de yeterdi, o 30 vekil sokaktaki isyanla buluşuyordu. Kimse bu sokaktaki isyanın sorumluluğunu almak istemiyor, asıl tehlikeli olan budur. Tam da siyasi gücü olanların ayaklanmak isteyen kitlelerin elini kolunu bağlamasıdır tehlikeli olan.

Kendini solda ezilenlerin yanında görenler; "Bizi iç savaşa sürüklemek istiyorlar." diye şikayet ediyor. Ne münasebet! Daima hakim sınıflar korkar iç savaştan. Devletin baskı aygıtlarına baş kaldıranların bundan korkması mümkün mü?

BURJUVA DİKTATÖRLÜĞÜNÜ PARÇALAMAK ÜZERE HER TÜRLÜ ARAÇ VE YÖNTEMİ KULLANACAĞIZ." DİYEN BİR PARTİ YOK

Kitlelerin isyanına önderlik edecek bir partinin yerine bir askeri savaş stratejisini takip eden bir siyaseti kuyanlar, ayaklanma ve iç savaştan rahatsız olur.

En karanlık tablo var dedi bir arkadaş, ne münasebet. "Parlamentoya girip orayı da kullanacağız, burjuva diktatörlüğünü parçalamak üzere her türlü araç ve yöntemi kullanacağız."- diyen bir parti yok. Asıl eksikliği olan böyle bir partidir. "Sermayenin iktidarda olduğu düzende kitlelere her türlü başkaldırıya varız ve sermayenin iktidarına son vermek üzere her türlü araç ve yöntemi kullanmaya açığız." diyen bir partinin önderlik etmesine ihtiyaç var.

Gezi sürecinde ölenlerle Medeni Yıldırım'ın resimleri yan yana gelmişti. Şimdi olmuyor. Bunun cevabını bulmalıyız. Haziran ayaklanmasından memnun olan ve bundan ilham alanlara bunu sormalıyız. Neden şimdi yan yana durmuyorsunuz demeliyiz. Kimle yan yana olduğunu şaşırmanın bir partiyi ihtiyacımız var.

"AKP barış eli uzatırsa ne yapacağız?" dedi bir arkadaş. Bize barış eli uzatmayacak, böyle bir soru nasıl gelir, o eli nasıl tutarız zaten.

Ekim Devrimi'nden önce savaş ve barış neyse bugün de öyledir. Bolşeviklerin savaş ve barış hakkında söyledikleri bugün de hala geçerlidir. Onların barış kandırmacalarına karşı proletaryanın ayaklanmasından başka bir yol yoktur ve devrimci bir partinin de bu ayaklanmaya önderlik etmekten başka yolu yoktur. Eksik olan herhangi bir fikir değildir, böyle bir partidir."

90 civarında katılımla gerçekleşen panel, Ekim Devrimi Tartışmaları-2015 kapsamında 8 Kasım Pazar günü "Ekim Devrimi ve Rejim Krizi" başlığıyla gerçekleştirilecek olan ikinci panelin duyurusu yapılarak sonlandırıldı.

Ekim Devrimi Tartışmaları 2015: Ekim Devrimi ve Rejim Krizi paneli

KÖZ olarak 2009'dan bu yana yaptığımız Ekim Devrimi Tartışmaları'nda bu yıl iki ayrı konuda ve iki ayrı günde paneller gerçekleştirdik. KÖZ'den Çetin EREN'in, HDP'den Erkan Karabay'ın, ESP'den Mukaddes Erdoğan Çelik'in ve EMEP'ten Mustafa Yalçın'ın konuşmacı olduğu, 1 Mayıs Mahallesi Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Kadın Dayanışma Evi'nde 8 Kasım Pazar günü gerçekleşen panelin başlığı "Ekim Devrimi ve Rejim Krizi" şeklindeydi. 7 Kasım Cumartesi günü yaptığımız panele göre daha kalabalık ve canlı geçen panel yüz yirmiye yakın bir katılımla gerçekleşti. Moderatör Ekim Devrimi'nin tarihsel bir olay olmadığını politik bir pusula olduğunu ifade etti. Ankara katliamında yitirdiklerimiz için saygı duruşu ve Enternasyonal marşının okunmasının ardından başladı. İlk panelist olarak HDP adına **Erkan Karabay** şunları söyledi:

EKİM DEVRİMİ BİTMEMİŞ BİR DEVRİMDİR, HALA DEVAM ETMEKTEDİR

Ekim Devrimi'nden bu yana yaşamını yitiren yoldaşlarımızı yâd ederek başlıyorum. Her şeyden önce bir tespite katılarak başlayayım. Ekim Devrimi bitmemiş bir devrimdir, hala devam etmektedir. 2012'de Kürt Özgürlük Hareketi, Rojava'da demokratik özerkliği ilan etti. Kürtler için devrim hem bu yanda hem de Rojava'da devam ediyor. Bir yandan silahlı mücadele sürerken Türkiye'de en geniş sosyalist muhalefeti oluşmaya devam ediyor. Bunun son evresi de 1 Kasım seçimleriydi. Bu yönüyle de bu panel anlamlı ve ön açıcı olacaktır.

90'ların ortasında bölgenin geldiği koşulları yeniden değerlendirmiş ve stratejik farklılıklara gitmiştir. Sürecin büyük rolü var. 2010'dan itibaren de demokratik özerklik ile yeni bir anlayışı ortaya koymuştur. Temel ilkeler kendini korumaktadır. Hareketin reddedilen ve inkâr edilen bir kurtuluş hareketi olduğu gerçeği devam ediyor. Türkiye'deki ezilen ve emekçilerle çözülecek bir perspektiftir. Dünya üzerinde devletsiz halk olarak tanımlanan Kürtler bu hakkı içinde barındıran sistematığı koruduğunu söylemek gerek. Kendilerini yönetmekten vazgeçtiğini söyleyemeyiz. Kurtuluş Türk halkıyla birlikte olacak. Legal demokratik alanda da yürütülen mücadele var. Farklı araçların birlikte kullanılması mücadeleyi geliştirecektir. Kürt hareketi de bunu yapıyor. Kendisine coğrafya ile tanımlanacak bir alan yarattı Rojava ile. Sınıfsal mücadelelerin üstünde yürütüldüğü, Kürdistan'a özgü birtakım değişikliklerin olması kaçınılmazdı. Rojava'yı Kürt halkının kendini yönetme şekli olarak algılamak gerekiyor. Öz yönetim derken 2000lerden sonra devletsiz bir toplum yolunda demokratik bir yönetimi kabul eden Kürt hareketinden bahsediyorum.

ROJAVA'YI KÜRT HALKININ KENDİNİ YÖNETME ŞEKLİ OLARAK ALGIYALAMAK GEREKİYOR

Türkiye'de demokratik mücadeleden bahsetmek gerekiyor. AKP 13 yıldır iktidarda. Sonunda devletleşti. AKP içine girdiği krizi aşmaya çalıştı. Bölgede en etkin olan Kürt özgürlük hareketidir. Araplar üzerinde söz sahibi olmakla ilgili AKP'nin planlarını hepimiz biliyoruz.

Sermaye gerek küresel gerekse Türkiye içindeki talanın başı olan AKP'nin iktidarını koruması gerekiyordu. Kabul etmeyen sermaye gruplarını da tasfiye etmeye yönelik AKP'nin faaliyetleri var. Seçim sonuçlarının ulus ötesinde hem de ulus içinde korunması önemliydi. Bir linç kampanyası yürütülüyordu. Faşist saldırılar artmış durumdaydı. Tutuklamalar, gözaltılar da bunun diğer varyantlarıydı. HDP yöneticileri, aktivistleri sayısı 600'ü bulan arkadaşımız tutuklandı, gözaltına alındı. Bunların hepsi 7 Haziran'daki başarının geriletmesine yönelikti. Biz de 1 Kasım'daki sonucun bir kazanım olduğunu ifade ettik. Türkiye'de ve Kürdistan'da mücadele ve müzakere için bir anda yürütüldüğünü söylemek gerekir. İkinci panelist KÖZ adına **Çetin Eren**'di. Şunları söyledi:

EKİM DEVRİMİ BİZİM İÇİN PUSULADIR

Konuşmama sonucu arkadaşın dediği Ekim Devrimi bizim için pusuladır lafı ile başlamak istiyorum. Pusula olma durumu bizim bugün karşılaştığımız durumlarda bize yol gösterecek politik bir rehber olduğu anlamına geliyor. Aslında kendimize Ekim Devrimi'ne öncülük eden Bolşeviklerden ne öğreneceğiz sorusunu sormak gerekiyor. Ekim Devrimin gerçekleştiği koşullarla bugün çok farklıdır, o zaman var olan devrimci koşullar Lenin'in sıralaması ile şöyledir:

- Yönetenlerin eskisi gibi yönetememesi
- Yönetilenlerin eskisi gibi yönetilememesi, yönetilmek istememesi
- Yönetilenlerin bu koşullara karşı ayaklanmaları

Günümüzde Kuzey Kürdistan'ı saymazsak bu koşullar mevcut değil, ancak yönetenlerin eskisi gibi yönetememesi durumu coğrafyamızda kendini göstermekte. Yönetenlerin eskisi gibi yönetememesi haline Bolşevikler nasıl yanıt verdi, bunu 4 başlıkta sunabiliriz:

- Bir tek Bolşevikler hem 1905'te hem 1917'de yönetememesi krizine muhalefet değil, iktidar diyerek cevap verdi, diğer sol grupların aksine. En basit demokratik hakkı elde etmek için bile iktidarı almalyız.
- Var olan rejimin kurumlarıyla bu sorunu çözemeyiz, bu nedenle işçilerin emekçilerin önünü açacak bir düzenin işlenmesine imkân verecek araçları kurarak iktidarı almalyız.
- Yeni yönetim aygıtlarına ihtiyaç olmasına rağmen mevcut yönetim kanalları içerisinde çalışma yürüterek bu kanalları tıkıyor ve bu kanallarla emekçiler lehine bir çözümün mümkün olmadığını gösteriyorlardı.
- Kitle seferberliği ve sınıf mücadelesini yükselterek iktidarı alma

AKP 2009'DAN BERİ ZAYIFLIYOR

Bugünün Türkiye'sine gelmek gerekirse öncelikle bugün rejim krizi var mı sorusuna cevap vermek gerekiyor. Öncelikle seçimler ve AKP'ye değinmek istiyorum. Seçimler çoğu kesim tarafından AKP'nin zaferi olarak görülüyor ve bir yenilgi algısı var. Ben tam tersini ileri sürüyorum, AKP kazanmadı. AKP 2009'dan beri zayıflıyor. Öncelikle seçimlerin galibi en çok oyu kimin aldığına bakılarak verilmez, seçimlere siyasi partiler daha fazla koltuk sayısına sahip olmak için girerler bu nedenle koltuk sayısına göre değerlendirme yapmamız gerekir. Buna göre baktığımızda AKP gerilemekte. AKP bir yandan bürokrasi içerisinde yerini sağlamlaştırsa da kendinden bağımsız bir bürokrasi yetiştiriyor ve daha önce sırtını yasladığı sandığa yani halka karşı kendi egemenliğinde olmayan ordu ile savaş açıyor. Bu kadar gerileyen AKP neden gitmiyor, sorusuna ise rejim krizi olgusu ile yanıt verebiliriz. Krizin arkasında iki neden var: biri Öcalan esir alındığından beri Amerika'nın Türkiye siyasetine orduyu etkisizleştirerek müdahale etmesi, diğeri ise Kürtlerin yıllar boyu süren mücadelesi nedeni ile devletin istediği adımları atamaması. AKP bir yandan da devlet içerisindeki kamplamalara karşı mücadele ediyor, bu nedenle AKP'nin devletleştiği tezine katılmıyorum. Bir yandan da sermaye içerisindeki rekabet artıyor ve son olarak bu rekabet nedeniyle tüm kesimler yeni beklentiler ile ortaya çıkıyor ancak bunu yaparken mevcut düzeninin en gerici kurumlarının arkasına sığınıyor ve onları kullanıyorlar. Hiçbir sermaye kesimi de yeni rejime geçmek için hareket etmiyor, biz buna rejim krizi diyoruz. Komünist rejimin Kürtlere karşı aldığı politikanın tutmadığı ayyuka çıkmasına rağmen mevcut düzen içerisinde bu soruna bir çözüm bulunamıyor. Bu krizin çelişkileri de Erdoğan'ın başkanlık talebinde de düğümleniyor.

YENİ BİR ANAYASA EMEKÇİLERİN KURUCU MECLİSİ OLMADAN KURULAMAZ

Emekçiler cephesinde seçimleri nasıl görmek gerekir? Bu seçimde her türlü baskıya rağmen %10'luk barajı aşmış bulunuyoruz, Türkiye'nin batısında Kürt olmayanlar tarafından HDP destek kazanmıştır ve son olarak T.C. tarihinde görmediği bir ayaklanma dalgası görmüştür. Bolşeviklerin derslerine geri dönerek durumu tahlil etmek gerekirse; biz şu veya bu düzen partisi ile muhalefet olarak veya koalisyon kurarak demokratik bir düzen elde edebilir miyiz, Erdoğan gitmeden demokratik bir hak elde edebilir miyiz? Hayır. Düzenin araçlarına değinmek gerekirse; Yeni bir Anayasa 12 Eylül rejiminin parlamentosu ile yapılabilir mi? Hayır, böyle bir anayasa emekçilerin kurucu meclisi olmadan kurulamaz. Buradan üçüncü derse geliyoruz; mevcut parlamentoda da anayasanın mevcut parlamentoda yapılamayacağını göstererek hareket etmek gerek. Son olarak Kuzey Kürdistan'da mevcut halk hareketini engelleyecek miyiz, yoksa kendi kazanımlarımız için kaldıraç olarak mı kuracağız. Sözlerimi şöyle bitirmek istiyorum, bizce bu dersler doğrultusunda mücadele edecek ve rejime bu şekilde müdahale edecek bir parti yok. Üçüncü konuşmacı ESP adına **Mukaddes Erdoğan Çelik**'ti. Şunları söyledi:

YAŞADIĞIMIZ 3-5 YIL İÇİNDE ORTADOĞU VE BİZDE GÜNEY VE GÜNEYBATI KÜRDİSTAN'DAKİ GELİŞMELERİ DE DÜŞÜNÜRSEK EKİM DEVRİMİ BİZE İŞİK TUTACAKTIR

Ekim Devrimi anılarını yâd etmek bile bizce önemli bir tarihsel olay. Mevcut durumdan devrimin koşulları nasıl yaratılır? Anıları bile devrimciyiz. Yaşadığımız 3-5 yıl içinde Ortadoğu ve bizde güney ve güneybatı Kürdistan'daki gelişmeleri de düşünürsek Ekim Devrimi bize ışık tutacaktır. Eski iktisadi düzenlerin yer değiştirdiği ve üretmek yer değiştirdiği gerçekle karşılaşıyoruz. 1. Dünya Savaşı'nın yarattığı kriz ortamında 2. Enternasyonal'in en politik önderlerinin burjuvazinin kuyruğuna takıldığı ortamda Bolşevik Partisi bu krizden bir devrim çıkarma ve sosyalizme varacak bir devrim sürecini çıkarmıştır. Bu birdenbire çıkmadı. Kendi özgün tarihi içinde 30 yıllık gelişimi vardır. Bir 1905 devrimi bir de 1917 Şubat devrimi vardır. Şubat devrimi olmasaydı Ekim'e zor varırdık diyen de Lenin'in kendisi. Rosa Luxemburg'un 20. yüzyılın başında sosyal reform partisi mi, sosyal devrim partisi mi sorusu da netleşmiştir. Çarlık gibi sömürgeci sahipli olan bir rejimin emperyalist gücün doğrudan iktidara götürme koşullarının olmadığı yerden ilişkilerin yeniden kurulmasını sağlayacak klasik devrim teorisinde bu şemayı altüst edecek somut koşulların somut analizini yapacak bir liderlik aklının olması. Bu partinin önderliği ve gücü tamı tamına o dünyasal dönemde emperyalist zincirin en zayıf anında her gün kendini buna göre düşünmüş ve ayarlamış, koşullar oluştuğunda da bunu hiç düşünmeden yapmıştır.

İkili iktidarın doğuşu beklenmeyen bir şeydir. Ekime giden yolda küçük burjuvazinin büyük burjuvaziye iktidarı teslim etmesi durumunda bu taleplerin gerçekleşmediği yerde derin bir siyasal krizin işçilerin yıkımını yakalamak kitlelerin büyük bir kısmını Bolşeviklerin yanına geçirmiştir.

Ne yaptı diğer iktidarlardan başka. İlk defa emperyalist dünyanın kirli çamaşırlarını ortaya döktü. Sömürge sahibi milletler hapishanesinin gerçeğe haline getirdi. Kadın devrimi yasası çıkardı.

DEVİRİM ROJAVA'DA BAŞLAMADI, DAHA ÖNCE KUZEY KÜRDİSTAN'DA BAŞLADI

Rojava devrimine kadar bu topraklar için yabancı bir kavramdı. Ekim Devrimini her yıl anan, makaleler düzen, uğraşan ve en çok değerlerine sahip çıkan bizdik. Devrim Rojava'da başlamadı, daha önce Kuzey Kürdistan'da başladı. 90lar kitlenin dağlardan kentlere indiği zamandır. Hepimiz, üçümüz de, partisi olan insanlarız. Hala parti arıyor bu bizim Közcü arkadaş. Kadınlar o toplumu değiştiren devrimi yaparak. O toplumun sosyalizme yaklaşmasında kadın devriminin çok büyük payı vardır. Bize de bunu düşünmeye başlattılar. Aynı canlılıkla Kürdistan devrimine bakamayız, bugün Rojava'da devrim mi var diyenlerimiz var, bunlar da devrimci.

7 Haziran'daki zaferimizi de yaşatmadılar. Olduysa bu Kürdistan devriminin sonuçlarıdır. Gezi'de yansıyan Batı'nın isyanı, Kobane'deki Rojava devrimi ile kazanılmıştır. Bizim sınırlarımızın dışında olmasından anlıyoruz. Misak-ı Milli'nin dışında olanı anlamakta zorluk çekiyoruz. Kuzey Kürdistan'dakini kolay anlamadık, Rojava'yı anladık da. Rejim kriz içindeyken Türkiye ve Kürdistan'ın bütün inanç sahiplerinin, kadınlar ve gençler bir parti etrafında seçime girdi. Devrimcilik adına ne varsa burada toplanmıştır. Bütün yıllar içinde ödenmiş bütün bedeller burada birleşmiştir. Parlamento demek yetmez. Hangi vekilimiz mecliste kaç saat oturdu. 7 Haziran'ı da geriye götürme planları yürüttüler ve acımasız bir kirli savaş yaşattılar. Biz bu savaş karşısında geriye düştüğümüz oldu, ancak parlamentoda kalmamızı sağlayamadılar. Devrimle karşı devrim arasındaki çatışma süreci devam ediyor. Bulduğumuz noktadan itibaren nasıl yöneteceğiz onların muhasebesini çıkarmalyız, yanlışlarımızı ve doğrularımızı açığa çıkarmalyız. İlk turun son konuşmacısı EMEP adına **Mustafa Yalçın**'di. Şunları söyledi:

EKİM DEVRİMİNİN DEĞERLERİ YAŞIYOR VE ÜSTELİK DE GÜNCEL

Temel dinamik olan kapitalist sistem ve onun zıt kutbu işçi sınıfı da duruyor ve üstelik işçi sınıfı da giderek büyüyor. Dünya dev bir fabrika durumunda ve sahibi de oligarşi. Ekim Devrimi'nin Çetin arkadaşın söyledi derslerine katılıyorum. Bu dersleri peki kim yapacak? İşçi sınıfı, temel tarihsel dönüştürücü güç olan işçi sınıfı yapacak. Ekim Devrimi'nin gösterdiği şeylerden biri ezilen ulusların mücadelesini devrime bağlamıştır. Ekim Devrimi tüm ülkelerin işçileri ve ezilen ulusları birleşin demıştır. Buradan Ekim Devrimi ve kriz ilişkisine gelmek istiyorum. Çetin arkadaşın söyledi üç koşul doğrudur. Bu koşullar olmadan bir kriz olduğundan bahsedemeyiz, ancak günümüzde ekonomik bir krizle karşı karşıya değiliz. Ekonomik kriz olmadan siyasal kriz olamaz, ancak günümüzde bizi bekleyen bir ekonomik krizin olduğunun sinyalleri farklı sektörlerde tüketime azalması ve doların değişken durumu ile kendini gösteriyor. Peki rejim ne alemde? Bence AKP gerilemiyor. AKP savaşla da olsa baskıyla da olsa oylarını %8 artırmıştır, evet bu bir istikrar belirtisi değildir. AKP Gezi döneminde gerilemiştir ve bu dönemden sonra iyice baskıyı artırmış ve bu seçime tüm ideolojik silahları ile yüklenmiştir. Erdoğan'ın Başkan olmasının koşulları şuan varmış gibi durmuyor. TÜSİAD'çılarla yeni yetme sermaye kesiminin olduğu gruplar arasında bir dalga ve çekişme olduğu aşikârdır. Ancak emekçi kesimler arasında bir dalgalanma olmadan AKP gitmez ve bu daha olmamışken AKP'nin gerilediği tespitini yaparsak ayaklarımızı sağlam basmamız oluruz. Engels seçimlerle ilgili işçi sınıfının olgunluk derecesini ölçmeye yarar tespite bulunmuştur ve buna dikkat etmeden atılan hareketlerde bulunulmamalıdır. Bu seçim bize işçi sınıfının durumunun çok kötü olduğunu göstermiştir, Ekim Devrimi'ni tekrar edeceksek bu işçilerle tekrar edeceğiz, bu nedenle bu işçileri kazanmalıyız. Bu emekçi kesimleri yeniden kazanmalıyız. Türkiye'de ezilen ulus mücadelesinin kazanma koşulları var mıdır? Kürdistan'daki hareketlilikten yola çıkarak neredeyse bazı bölgelerde neredeyse bir ikili iktidar durumunun oluştuğunu görebiliriz, ancak bu durum çok sınırlı alanlarda görülmektedir. Buradan şu çıkarımı yapmalıyız, işçi sınıfını barış mücadelesinde de yanımıza katmadan barışı elde edemeyiz, burada geçici bir barıştan bahsetmiyorum. Bizim bugün Sünni işçiler arasında, Türk Boşnak işçiler arasında da örgütlenme çalışması vermemiz gerekir.

Türkiye'den Kürdistan'a destek olamayan eylemler

1 Kasım seçimlerinin ardından AKP iktidarının Kürdistan'a yönelik saldırıları daha da artarak devam etti. AKP özellikle de Kürdistan'ın illerindeki ilçeleri abluka altına alarak sıkıyönetim ilan etti. Sokağa çıkma yasaklarının uygulandığı bu ilçelere devlet tüm güçleriyle saldırıyor, çocuk yaşlı demeden katliamlar gerçekleştirdi ve gerçekleştirmeye de devam ediyor. Devletin bu saldırılarına karşı özellikle abluka altındaki ilçelerde topyekûn bir serhıldan kendisini var etmiş durumda.

Kürdistan'da yaşanan bu iç savaşta devletin saldırılarına protesto etmek için Türkiye'nin batısında en başından beri olduğu gibi cılız

eylemler yapılmaya devam ediyor. İşte İstanbul'da 3 Ocakta HDP'nin çağrısıyla iki merkezde eylem gerçekleştirildi. Bu eylemlerden

birisi Kadıköy Boğa'da bir diğeri ise Taksim Galatasaray Meydanı'nda oldu.

Eylem saatinde Kadıköy Boğa'da kitle-

nin toplanmasından ziyade devletin kolluk güçleri toplanmış ve adeta bir abluka durumu yaratmışlardı. Köz'ün arkasında duran komünistler olarak bizim de flamalarımızla katıldığımız Anadolu yakasının merkezi eylemi olan bu eyleme oldukça cılız bir katılım ve polis kuşatmasında gerçekleştirildi. Aşağı yukarı yüz kişinin katıldığı bir eylemin veremeyeceği güveni polislerin yoğun baskısı iyice ortadan kaldırmış oldu. "Kürdistan halkı yalnız değildir; Biji Berxwedana Cizire; Yaşasın Halkların Kardeşliği; Saray Savaş Halklar Barış İstiyor" sloganlarının ardından eylem yapılan basın açıklamasının ardından sonlandırıldı.

Kürdistan'da devletin yoğun saldırılarına karşı Türkiye'deki sol hareketin özellikle de HDP'nin bu kadar pasif tutumlar sergilemesinin bir ürünüydü bu eylem. Kürdistan'daki devletin saldırılarına kırbilmek için cılız eylemler ya da basın açıklamaları değil kitlelerin seferber edileceği büyük eylemler ve mitingler örgütlemektir hem HDP'nin hem de tüm solun görevi. Bu sorumluluktan kaçmak ya da bu yönde hamleler yapmamak Kürdistan halkının vermiş olduğu o büyük mücadeleye bırakalım destek olmayı köstek olmanın ötesine geçemeyecektir. Köz'ün arkasında duran Komünistler olarak bu sorumluluk ve bilinçle hareket etmeye, kitlelerin birleşik mücadelesini örerak Kürdistan'da devlete karşı verilen savaşın yanında ancak ve ancak eylemli bir şekilde durulabileceğini göstermeye devam edeceğiz.

Kürtlere Özgürlük Savaşın İşçileri Gelecek!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Katliamların hesabını sormak için Kürdistan'a sahip çıkalım ve kitlesel eylemleri yükseltelim

1 Mayıs Mahallesi'nde Kürdistan'da devletin yaptığı saldırılar ile birlikte siyasetlere eylem yapma çağrılarında bulunduk, fakat bu çağrıya cevap verilmedi. Bir süre sonra da 19 Aralık, Maraş ve Roboski'nin gündemleşmesi ile birlikte bu çağrıyı bir kez daha gerçekleştirdik ve toplantı yaptık. Fakat toplantıya katılım 3 kuruma sınırlı kaldı ve biz de tekrardan siyasetlerle görüşüp yeniden toplantı yaptık. Bu toplantıda katliamların yıl dönümü ve Kürdistan'a yapılan saldırıları ortaklaşarak eylem yapmayı önerdik. Bu öneri kabul gördü ve "19 Aralık'ın, Maraş'ın, Roboski'nin Hesabını Sormak için Direnen Kürdistan'a sahip Çık" şiarıyla eylem gerçekleştirme kararı alındı.

Eylem hazırlığı olarak ilanlar çoğaltıldı, duyuru için ajitasyon konuşmaları yapıldı. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı, kitle oldukça öfkeli ve dinamikti. Ajitasyon konuşmaları yapıldı. Devletin saldırılarına kitlesel eylemlerle karşı konulabileceği vurgulandı. Kürdistan halkının direnişine sahip çıkmak gerektiği vurgulandı. Ara sokaklarda yürüyüş yapıldıktan sonra caddeye geçildi ve polislerin müdahalesi ile eylem dağıldı.

Polisin müdahalesinden sonra kitle toplanamadı, siyasetler de toplanamadı ve eylem o haliyle dağılmış oldu. Devrimciler olarak bu eylemin devamına veya bitişine müdahale edememiş olduk. Yine de böyle bir eylemin örgütlenmesi ve kitlelerin bir araya gelmesi böyle bir süreçte anlamlı oldu.

Komünistler olarak bu tür eylemlerin örgütlenmesinde sorumluluk almaya devam edeceğiz. Kürdistan'daki eylemlere ancak ve ancak kitlesel eylemlerle Erdoğan'a ve AKP'ye karşı mücadeleyle destek verilebileceğinin bilinciyle hareket edeceğiz.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Sultanbeyli'de basın açıklaması

Son dönemde Kürdistan'da yapılan saldırılara karşı HDP basın açıklaması düzenledi. Basın açıklamasına biz de destek verdik. Artan saldırılara ve Kürt halkının bu saldırılara karşı duracağı vurgusu yapıldı. Basın açıklamasının ardından kısa bir süreliğine oturma eylemi gerçekleştirildi. En son olarak da Taksim'de yapılacak olan eyleme çağrı yapılarak basın açıklaması sonlandırıldı. Eylemde "Kürdistan faşizme mezar olacak; Faşizme karşı omuz omuza; Savaşa hayır barış hemen şimdi; Biji berxwedana Cizire; Yaşasın Kürdistan mücadelesi; Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganları atıldı. Yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış

Sultanbeyli'den Komünistler

Roboski anmasına katıldık

Sultanbeyli'de akşam 18.00 da düzenlenen Roboski anmasına katıldık. Anma yürüyüş şeklinde gerçekleşti. Yürüyüşe gençlerin yoğunluklu katılımı vardı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüşe müdahale oldu ve çatışma çıktı. Yürüyüş Orhangazi mahallesinden Hamidiye mahallesine kadar sürdü. Müdahale sonrası bir süre daha çatışma devam etti ve eylem kendiliğinden son buldu. Eylem sırasında inisiyatif alan olmaması önemli bir sorundu.

Sultanbeyli'den Komünistler

Kadıköy'de Ankara katliamı eylemi

10 Ekim'de Ankara'daki Barış Mitingi'nde gerçekleştirilen bombalı saldırı neticesinde yüzden fazla kişi hayatını kaybetmişti. 10 Ekim'den bu yana her ayın 10'unda emek ve demokrasi güçleri birçok alanda Ankara katliamını protesto eden eylemlilikler gerçekleştirdiler.

10 Ocak Pazar günü de İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun çağrısıyla Kadıköy'de bir eylem gerçekleştirildi. Kadıköy İskele Meydanı'nda gerçekleştirilen bu eyleme yüzlerce kişi katıldı. Bu eylemin saatine denk gelen bir saatte de yine Kadıköy'de Pir Sultan Abdal Kültür derneklerinin çağrısıyla gerçekleştirilen Kürdistan'daki savaşa karşı bir eylem vardı. Aynı saatte Kadıköy'ün farklı iki yerinde

eylem gerçekleştirilmesi her iki eylemi de zayıf kılan bir sonuca yol açtı. Köz'ün arkasında duran komünistler olarak biz de İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun örgütlemiş olduğu eyleme katıldık. Eylemde flamalarımızı başta açsak da, flamaların açılmayacağı kararının bildirilmesine istinaden topladık. Katliama karşı atılan sloganlar ve Ankara'da yitirdiklerimizin adlarının okunduğu eylem, yapılan basın açıklamasının ardından bitirildi.

Ankara'nın Hesabı Sorulacak!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Okmeydanı'nda ozalit çalışması

Seçimlerden sonra AKP'nin beklenenden çok oy alması ve HDP'nin oy oranının düşmesi insanlarda tekrar bir karamsar bir hava oluşmasına neden oldu. Biz de bu meselenin tek başına meclis çatısı altında çözülemeyeceğini, AKP'yi göndermenin yolunun sokaktan geçtiğini ve bunun için bir araya gelmenin önemine vurgu yapmak için mahallede işlek cadde ve sokaklara ozalit yaptık. İçinde bulunduğumuz dönemi içe kapanarak, yığın ve yenik bir havada bekleyerek geçirmek yerine ortak mücadele hatları örnek başlıca görevlerimiz arasında yer almalıdır.

Karamsarlığa Yer Yok!

Okmeydanı'ndan Komünistler

[roboski]

Köz'ün Sözü "Kaygı verici sessizliğin" sorumlusu kim?

HDP'nin ikinci kongresi Ocak ayının sonunda gerçekleşecek. Halkların Demokratik Kongresi'nin bir partiyeye dönüşeceği 2013 Haziran'ında Gezi Ayaklanması'nın en hareketli günlerinde duyurulmuştu. Taksim Meydanı'na giren kolların hepsi barikatlarla tutulmuştu. Ankara'da, İzmir'de, Hatay'da Taksim'deki ayaklanmadan ilham alarak benzer barikatlar kuruluyordu. HDP şimdi de ikinci kongresine Kuzey Kürdistan'da bir iç savaşın ortasında gidiyor. Cizre'de, Nusaybin'de, Silopi'de hendekler kuruluyor. Sokağa çıkma yasaklarına, operasyonların Tuğgeneral-ler tarafından yürütülmesine rağmen barikatlar ezilip geçilemiyor. Gezi Türkiye siyasi tarihinin en büyük hükümet karşıtı ayaklanması idi. Ancak bugün Gezi Kürdistan'ın ilçelerinde yaşanan ayaklanma ile kıyaslandığında çok küçük kalıyor. Nüfusun katılım oranı, militanlık düzeyi, devlet taarruzuna gösterilen mukavemet, ayaklanmanın devam ettiği süreye bakıldığında Türkiye tarihinin en kitlesel silahlı başkaldırısının yaşandığını görmek zor değil.

Kuruluşundan bu yana geçen çalkantılı süreçte HDP sürekli olarak güçlendi. Öyle ki 7 Haziran seçimlerinde HDP oyunu üç katına çıkardı. Doğrusu bu oran AKP'nin 2002 seçimlerinde elde ettiği başarıdan daha parlak bir seçim başarısıydı. 7 Haziran seçimlerine başkanlık hülyası ile giren Erdoğan'ın büyük bir bozguna uğraması da asıl olarak "seni başkan yaptırılmayacağız" şiarıyla seçimlere katılan HDP'nin güçlenişini tescillemiş oldu. Aslına bakılırsa HDP'nin güçlenişine paralel olarak sol Türkiye tarihinde en güçlü olduğu dönemden geçiyor. DTP 2007 yılında Türkiye İşçi Partisi'nin parlamentodaki gücünü aşan bir varlık göstermişti. Meclisin üçüncü büyük partisi olan HDP ise DTP'nin o günkü sandalye sayısının iki katı sandalyeye sahiptir. Sol geçmişe kıyasla sadece parlamentoda değil sokakta da daha güçlüdür. 70'li yıllardaki kitle eylemlerinin damgasını vurduğu eylemlerin hiçbirisi HDP'nin kitle eylemlerinin yaygınlığını ve kitleselliğini aşamamıştır. 1977 1 Mayıs HDP'nin 2015 baharındaki seçim mitinglerinin yanında hayli cılız kalmaktadır.

Üstelik içinden geçtiğimiz dönemde ise HDP'nin elindeki olanaklar her zamankinden fazladır. Zira HDP'nin sokaktaki varlığı ve ağırlığı diğer düzen güçlerinin toplamından kat be kat fazladır. Gezi Ayaklanması'nda sokaklarda yer alan kesimlerin önemli bir kısmı seçimlerde HDP'yi desteklemişlerdir, eğer HDP'li değillerse bunun nedeni HDP'nin Erdoğan'a karşı aktif ve kitlesel bir şekilde mücadele etmemesidir. 6-7 Ekim Kobane eylemlerinde seferber olanlar da HDP'lidir. Geçtiğimiz 10 Ekim'deki mitingde Erdoğan'ın tüm sindirme operasyonuna ve kendi partilerinin hiçbir aktif hazırlığının bulunmasına rağmen katılanlar da HDP'lidir. Bugün Sur'da, Cizre'de, Nusaybin'de direnenlerin de HDP'li olduğuna şüphe yoktur. Tam da bu yüzden hiçbir düzen partisi sokağı adres göstermemektedir.

Erdoğan'ın 2015 yılı boyunca bu doğrultudaki çağrılar kitlesel bir karşılık bulmamıştır. Buna karşılık Erdoğan'ın Dolmabahçe muhtabakatını tanımadığını ilan ettiğinden beri devreye soktuğu ve asıl olarak 7 Haziran seçimleri öncesinde başlattığı Kürtlere yönelik savaş, dozu artarak sürmekte. Seçim döneminde ve sonrasında merkezinde HDP'nin bulunduğu muhalefeti türlü provokasyonlarla ve saldırılarla sindirmeye çalışan Erdoğan Kürdistan'da bu saldırılara hendekler vesilesiyle tok bir yanıt veren kesimlere karşı ise şehirlere askeri birlikleri sokmak zorunda kalarak bir bakıma çılgınca bir maceraya girişmiş oldu.

Gelgelelim Kürdistan'ın kimi bölgelerinde artık bir iç savaş haline gelen bu gelişmeler hem Türkiye'de hem de Kürdistan'ın geniş bir bölgesinde ses getirmiyor. HDP sözcülerinin bu durumu değerlendirmesi ise uzunca bir süre hendeklerin kapatılmasının ancak tekrar masanın kurulmasıyla mümkün olacağı ve Türkiye'nin batısındaki Türklerin yaşananlar karşısında vicdani sorumluluklarını yerine getirmediği çerçevesiyle sınırlı kaldı.

HDP'nin altını çizdiği sessizlik halinin neden kaynaklandığını anlamak için öncelikle bu ses-

sizliğin kimleri kapsadığının doğru bir şekilde tarif edilmesi gerekir. HDP batıdaki sessizliğe işaret etse de Kürdistan coğrafyasında da hendeklerde verilen mücadelenin kitlesel ve eylemli bir şekilde sahiplenilmediği açıktır. Ayrıca batıdaki sessizlik sadece Türkleri değil, aynı zamanda Türkiye'nin metropollerinde yoğun bir nüfusa sahip olan Kürtleri de içermektedir. Bir başka deyişle HDP tabanını ve destekçilerini kapsayan bir sessizlik söz konusudur. Dolayısıyla yaşanan gelişmeler karşısındaki "endişe verici sessizlik" halkın omuzuna yıkılmayacak kadar büyüktür.

Durumu bu şekilde değerlendirmede asıl tuhaf karşılanması gereken, ezilenler adına söz

söyleme, siyaset yapma iddiasını taşıyanların sorumluluğu başkasında arayan bir tutum takınmalarıdır. Hele ki çeşitli baskı ve korkutmalar altında geçen 1 Kasım seçimlerinde bile Türkiye'nin büyük şehirlerinde hatırı sayılır bir oy almış, tartışmasız en dinamik ve en politik seçmen kitlesine sahip olan bir partinin başkaları niye harekete geçmiyor diye sorması yakınmacı, sorumluluk almayan bir tutumu gösterir.

Uzun bir dönemden beri kendini Türkiye partisi olarak tanımlayan HDP gerek 7 Haziran gerek 1 Kasım seçimlerindeki başarısıyla bu konudaki rüştünü ispat etmiştir. Hatta DBP'nin de kurulmasıyla doğan iş bölümünde HDP Türkiye'nin batısına daha yoğun bir şekilde müdahale etmeye çabalayan bir zeminde kalmaya niyetli olduğunu ifade etmiştir. Hal böyleyken eğer ses çıkarmaktan kasıt kitleleri direnenlere sahip çıkmak üzere harekete geçirmek ise en büyük sorumluluk HDP'nin omuzlarına düşmektedir.

Fakat 7 Haziran öncesinde başlayan saldırı furyasına karşı HDP'nin gösterdiği reflekslere bakıldığında bu sorumluluğun gerektirdiklerinin tersine bir hat izlendiği açıktır. Seçim dönemi boyunca yapılan saldırılara karşı parlamentarist bir yaklaşımla kitleler "provokasyona gelmeme" bahanesiyle pasif bir tutum takınmaya davet edilmiştir. AKP'nin seçimler yoluyla iktidardan düşürülebileceği inancından kaynaklanan bu tutum 7 Haziran sonrası AKP'nin türlü saldırganlıklar sergileyerek iktidardan bu şekilde gitmeyeceğini ortaya koymasına rağmen de sürmüştür. Bunun en bariz örneği 10 Ekim'de Ankara'da yaşanan patlamadan sonra ortaya konan tavırdır. Bu olayın sorumluluğunun Erdoğan'da olduğu sözlerle ifade edilse dahi bunu somutlayacak bir karşı koyuş geliştirilmemiş, saldırıda hayatını kaybedenlerin cenazeleri dahi toplu bir şekilde kaldırılmamıştır. Hükümet karşıtı bir öfke patlamasına yol açabilecek bu saldırı karşısında kitleleri sokağa davet etme tutumunu göstermek bir yana yapılması planlanan seçim mitingleri iptal edilmiştir. Dolayısıyla bugüne gelene kadar izlenen siyasi hat kitlelerin üzerindeki karamsar atmosferi kırmaya yönelik olmamış ancak onu pekiştirmeye vesile olmuştur.

Biraz daha geriye gidildiğinde Türkiye'nin batısında sessizlik diye tarif edilmesi mümkün olmayan bir süreç yaşandığı da akıllara gelecektir. 2013 Mayıs'ında Gezi Ayaklanması vesilesiyle ülkede o güne kadar eşki benzeri yaşanmamış

bir kitlesel başkaldırı gerçekleşmiş, bu ayaklanmanın etkileri de bir dönem boyunca sokakları hareketli tutmuştur. Fakat henüz ortada bir "çözüm masasından" bahsedilebildiği o dönemde de HDP de dahil olmak üzere hiçbir siyasi hareket gelişmeleri hükümeti devirebilecek tarzda yönlendirme iradesini ortaya koymamıştır. Bu siyasi irade gösterilemedikçe de sokaklardaki hareket temposunu kaybedip sönümlenmiştir. Buna rağmen bu gelişme 7 Haziran ve 1 Kasım seçimlerinde HDP'nin artan oy desteğinin bir kısmına zemin hazırlamış fakat bu desteğin sandıkta gösterilenden ötesine taşınmasına dair bir çaba sergilenmemiştir.

Erdoğan saldırılarını Kürdistan'a yoğunlaştırırsa da Türkiye'nin batısında da boş durmadığı açıktır. 90'lardaki gibi Kürtlerin üzerine şiddetle gidilirken ülkenin geri kalanını sessiz tutmak için çeşitli rüşvetlerin, müsamahakâr tutumların gösterildiği bir dönemde değiliz. Tersine Erdoğan ve AKP'nin öteden beri rejim krizi olarak tarif ettiğimiz durumun bir sonucu olarak saldırgan, kıskırtıcı bir tavır sergilediği ortadadır. Amerikancı muhalefetin sözcülüğünü yapan gazetecilerin tutuklanması, yeni anayasa ve başkanlık sistemi konusunda AKP ve Erdoğan tarafından takınılan tavır ve üslup Türkiye'nin batısı için politizasyonu artıran gelişmelerdir. Yani kitlelerin depolitize olduğu bir süreç değil politikleştiği bir süreç vardır. Fakat bunu Erdoğan'a ve AKP'ye karşı kararlı bir mücadeleye çevirecek siyasi özneler yoktur. Başta HDP'nin kitle hareketini ileriye taşımaya değil geride tutmaya yönelik bir çizgi izlediği görülmektedir.

Erdoğan'a karşı eylemli ve kitlesel bir muhalefet örmekte öteden beri geri duran HDP, rejim krizinin Kürdistan'daki durumun da bir iç savaş halini aldığı koşullarda -yani böyle bir siyasi hat izlemenin ülke için belirleyici olacağı durumda- parlamentarist yapısı gereği kitle hareketini frenleyici bir rol oynamaktadır. Hendeklere karşı tutum da bunun bir göstergesidir. Demokratik özerklik ve yerinden yönetim talepleri üzerinden Kürdistan'daki mücadeleyi sahiplenen açıklamalar yapılsa da, HDP hendeklerin bir çözüm olmadığı ve çözüm masasının yeniden kurulması vesilesiyle hendekleri kapatma yö-

Tüm bunlara dikkat edildiğinde batıdaki sessizliği Türklerin, Kürtlerin acılarına olan duyarlılıklarını gibi siyaset terminolojisinin dışından, örgütsüz demokrat aydınlardan duymaya alışık olduğumuz kavramlarla ifade etmenin siyasi bir iddiaya sahip bir yapıdan beklenen olmadığı açıktır. Türkiye'nin batısında şovenizm bir vakıa olsa da bunu yıkmamanın yolu da siyasal mücadeleden geçer. Bugün hem Türkiye'de hem Kürdistan'da saldırganlaşan Erdoğan'ı devirmeyi önüne almış bir siyasal kutup yaratmak için koşullar hiç olmadığı kadar müsaittir. Bu yönde verilecek olan eylemli mücadele şovenizmi kıran bir zemin yaratacağı gibi rejim krizine ezilen ve emekçilerin lehine bir çözüm getirmenin de tek yoludur. Bunun tersini ifade eden, kitlelerin inisiyatif almasını engelleyen her tutum da ezilen ve emekçiler açısından vahim durumlar ortaya çıkmasına yol açar. HDP'nin Diyarbakır mitinginde patlayan ilk bombadan Suruç'a, Ankara'ya ve bugün Kuzey Kürdistan'da yaşanan saldırılara giden sürecin gösterdiği de budur.

Türkiye'de odayında HDP'nin durduğu sol, emekçi ve ezilenler için giderek güçlü bir çekim merkezi olmaktadır. Eş zamanlı olarak emekçilerin politizasyonu artmakta, Erdoğan'a olan nefretleri büyümektedir. Bu durum sadece Kuzey Kürdistan'ın sayılı ilçeleri için değil, Türkiye'nin sessiz görünen diğer kesimleri için de geçerlidir. Zira bugün Türkiye'nin batısında ve Kuzey Kürdistan'ın geniş kesimlerinde "yaparak kımıldamıyorsa" bunun sebebi emekçilerin sindirilmiş olması değil HDP'nin bugüne kadar ki emekçi ve ezilen hareketinin önünü tıkayan tutumudur. O halde yaşadığımız coğrafyadaki solun krizini söyle özetlemek mümkündür: Erdoğan'ı tahtından edecek kitlesel bir emekçi seferberliği için tüm koşullar olgunlaşırken, sol içinde HDP'nin başını çektiği parlamentarist-legalist eğilimlerin bu hareket üzerindeki olumsuz ve frenleyici etkisi artmaktadır.

Kuşkusuz HDP'nin içine girerek ya da dışarıdan ona muhtelif çağrılarda bulunarak HDP'nin bu yönelimini değiştirmek mümkün değildir. Zira HDP ile sınırlı olmayan bu sorun HDP'nin arzi olarak benimsediği kimi yanlış tutumlardan değil bizzat HDP'nin parlamentarist kuruluş mantığından kaynaklanmaktadır. Solun içinde bulunduğu kriz ancak rejimin krizine ve Erdoğan'ın saltanatına bir kitlesel emekçi seferberliği ile son veremeyi hedefleyen bir partinin kurulmasıyla çözümler. Kriz böylesi bir seferberliğe önderlik edecek komünist pusulaya sahip devrimci bir parti kurulduğu takdirde son bulacaktır. HDP'nin içinde kalarak yahut içine girerek böyle bir partiyi yaratma çabası akla ziyan bir girişim olduğu kadar, sol içindeki zaten bozuk olan örgüt anlayışının daha da çürütülmesi-

nünde ikna rolü oynayacağını vurgulamaktadır. Gelgelelim görünen o ki Erdoğan ve AKP'nin bu yönde adımlar atmaya niyetleri yoktur.

Dolayısıyla kitle hareketine bu şekilde yaklaşan HDP batıdaki sessizlikten şikayet ederken aslında kitlelerin sokağa çıkmamasından yakınmamaktadır. Asıl kastettiği başta CHP olmak üzere burjuva muhalif kesimlerin AKP'nin saldırılarına karşı çıkmamasıdır. Bu temelsiz beklenti aslında 7 Haziran seçimlerinden sonra oluşturulan Barış Bloku'nda da kendini göstermişti. Fakat Erdoğan'ın hem Kürtlere hem de düzen içinde kavgalı olduğu güçlere sert bir şekilde karşılık vermesiyle parlamenter yollarla düşürülebileceği belli olmuştur. Hatta daha da saldırganlaşacağı, rejim krizine düzen içi bir uzlaşmayla son verilemeyeceği belirginleşmiştir.

ne yol açacak böylelikle devrimci bir partinin kurulması yolunda yeni bir engel yaratacağıdır.

Buna karşılık solun krizine HDP'nin dışında, onun frenleyici etkisini kıran bir devrimci parti kurarak son vermek HDP'yi yok saymak, onun merkezinde olduğu rejim kriziyle ilgilenmemek, ona yönelik saldırıları umursamamak anlamına gelmez. Bilakis rejimin krizini temel alan bu krizin ancak kitlesel bir emekçi seferberliği ile ezilenlerin lehine çözülebileceğini savunan bir hatta ilerlemek gerekir. Bu aynı zamanda düzen güçlerinin tüm saldırılarını karşısında HDP'nin yanında eylemli bir şekilde yer almak, mahallelerde Erdoğan'a karşı halk toplantıları, kitle etkinlikleri ve yürüyüşler düzenlemek için solun en geniş kesimlerine eylem birliği çağrısında bulunmak anlamına da gelir.

Böylesi çağrılarının amacı bu türden eylem birliğine karşı olan kesimleri ikna etmek değil, devrimci güçler nezdinde kimin Erdoğan'a karşı kitlesel bir mücadele etmeye niyetli olup kimin olmadığını pratik olarak sergilemektir. Devrimci partiyi kurmak için KÖZ'ün arkasında buluşan güçlerin bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da takipçisi olacakları tutumun özeti budur.

İzmir'de Deri Kundura Tekstil işçileri Suriyeli göçmenlerle dayanışmayı örgütleyiyor

2011 yılında Suriye'de başlayan ve halen süren savaş, bölgede yaşayan emekçilerin güvenli bir gelecek umuduyla Avrupa ülkelerine gitmek üzere yollara düşmesine sebep olmuştur. Suriye ile T.C. arasındaki sınırdan geçen mülteciler, Anadolu'yu binbir güçlüklerle geçerek, çoğunlukla Ege'den deniz yoluyla Yunanistan'a geçme hedefiyle Türkiye'nin Ege kıyısındaki şehirlerine akın etmişlerdir. Bugün resmi rakamlara göre dünya genelinde 4,5 milyona yakın Suriyeli göçmenin daha iyi şartlarda yaşama umuduyla Avrupa ülkelerine ulaşmaya çalıştıkları bilinmektedir.

Türkiye'de mülteci trafiğinin en yoğun yaşandığı şehirlerden biri de İzmir'dir. Resmi makamlarca 70 bin civarında Suriyelinin yaşadığı ifade edilen İzmir'de, gerçekte 200 binin üzerinde Suriyelinin bulunduğu tahmin ediliyor. İnsan tacirlerinin kişi başı 3-5 bin dolar gibi ücretler karşılığında şişme botlara, küçük teknelere istiflediği mülteciler, büyük bölümünün hayatına mal olacak olan bu yolculuklarına işte bu şehirden başlıyor. İnsan ticaretinin yanında bölgede göçmenlerin hayatta kalma mücadelesi üzerinden yükselen pek çok başka irili ufaklı sektör ortaya çıktı. Örneğin bugün İzmir yolu düşenler çarşısı pazarında satılan ve suyla temas ettiğinde giyeni dibe batırmaktan başka bir işe yaramayan sünger can yelekleri ve buna benzer sahte iltica ekipmanları satanları, ellerinde çantalarla AB fonu pazarlayan simsarları rahatsızlıkla görecektir.

Fakat yine de bugünlerde deniz yoluyla Yunanistan'a geçmeye çalışan mültecilerin sayısında önemli bir azalma olduğu da bir gerçektir. Bu durumun birden fazla sebebinden bahsedilebilir. Kışın bastırması, pek çok göçmenin yanlarında getirdiği paranın tükenmiş olması, bir kısmının memleketine dönmesi bu sebeplerin başlıcalarıdır. Neticede ezici çoğunluğu burada kalmak istemiyor olmasına rağmen, şuan İzmir'de bulunan göçmenlerin tamamına yakınının hiç değilse bu kışı İzmir'de geçirmek zorunda kalacakları anlaşıyor. İşte bu mültecilerden İzmir'de gidecek başka yeri olmayanları, içinde çalıştığımız Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği'nin de yerleşik olduğu Basmane bölgesine geliyor. Burada terk edilmiş binalara, eski atölyelere sığınan aileler kapısı, penceresi, suyu, elektriği, tuvaleti dahi bulunmayan viranelerde yaşıyor, üstelik buralara kira ödüyor. Çetin kış koşullarında ısınma, barınma ve gıda gibi sorunlar tüm yakıcılığıyla hissediliyor.

Bu koşullar altında yine yakınımızda bulunan Müzisyenler Derneği adında bir kurum, bölgede yaşayan ailelerle dayanışmak için yardım toplamaya başladı. Ardından içinde çalıştığımız dernek de bu çalışmaya omuz vermeye başladı. Büyük bölümüyle internet üzerinden haberleştiğimiz bağışçıların getirdikleri gıyecek, temizlik malzemesi, kuru gıda gibi temel ihtiyaç malzemelerinden oluşan kumanyaları ihtiyaç duyan ailelerle paylaşmaya, bu süreçte de bu ailelerle tanışıp onlarla ilişki kurmaya başladık. Haftada en az bir defa sıcak yemek pişirip ailelere dağıttık, halen de bu şekilde çalışıyoruz. Ayrıca dernek olarak her yıl yaptığımız yılbaşı etkinliğimizi bu yıl 100 kişiye yakın bir katılımıyla bu faaliyetin içinde örgütledik. 31 Aralık günü de ailelere kuruyemiş ve meyve dağıtımını yaptık.

Zamanla çalışmanın bütünü bizim içinde çalıştığımız kurum üzerinden yürümeye başladı. Hemen her gün çok sayıda göçmen ve yine çok sayıda aktivist içinde çalıştığımız kuruma uğrar

oldu. Süreç devam ederken kendilerine "Çorba da Tuzum Olsun İnişiyatı" adını veren bir grup ile Halkların Köprüsü ve Öğrenci Kolektifleri de faaliyetimize omuz vermeye başladı. Yine Avrupa'dan muhtelif vesilelerle İzmir'e gelmiş olan kimi aktivistler de faaliyetle ilgili sorumluluk almaya başladılar. Böylece yerimizde içinde çalıştığımız derneğin merkezinde bulunduğu kolektif ve hareketli bir çalışma yürütüldü.

Söz konusu çalışmanın bir yardımlaşma faaliyetinden öteye geçebilmesine katkı sunacağımızı düşünerek bir deri atölyesinin alt katındaki kullanılmayan mekanın restorasyonuna girişip burayı Suriyeli göçmenlerin buluşma ve dayanışma mekanı haline getirmeyi planladık.

Burayı göçmenlerin bir araya gelip kaynaşabileceği, bu yerelde bulunan diğer emekçilerle tanışabileceği, yemek yapıp yiyebileceği, özette birlikte zaman geçirebileceği ayrı bir alan olarak açmayı düşünüyoruz. Böyle bir mekanın bulunması, buraya gelen göçmenlerle sorumlu aktivistlerin birlikte zaman geçirebilmesinin de önünü açacaktır. Ayrıca inşaatın kendisi de kolektif ve gönüllü bir emeğin ürünü olarak bu faaliyetin sorumluluk alan kişi ve kurumları yakınlaştırmaya vesile oldu. Birlikte tasarladık, birlikte inşa ettik. Yaklaşık 1 ay içinde de inşaatımızın bitmiş olacağını tahmin ediyoruz.

Suriyelilerin yaşadığı sorunların gıda, temizlik ve barınmadan ibaret olmadığını farkındayız. Bunların yanında bölgede yaşayan göçmenler devlet kurumları tarafından baskılanıyor, ayrımcılığa tabi tutuluyor. Örneğin okullarda tüm öğrencilere süt dağıtımını yapan belediye'nin Suriyeli çocuklara süt vermediğini biliyoruz. Bu konuya ilişkin de ayrıca mücadele ediyoruz. Bu ve buna benzer tüm konuları toplantılarına katıldığımız İzmir Kent Konseyi Mülteciler Grubu'nda da dile getiriyoruz. Yine yakın zamanda Suriyeli mültecilerin toplanarak Suriye sınırına yakın illerde kurulan kamplara geri götürülmek istendiğini biliyoruz. Ayrıca zaten Türkiye'de büyük oranda özlük haklarından yoksun olarak çalıştırıldıkları ve çalışma yürüttüğümüz derneğin de

dahil olduğu kunduracılık gibi sektörlerde Suriyelilerin daha da kötü koşullarda ve kaçak olarak çalıştırıldıklarını biliyoruz.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler, gerici savaşlar ve bunların emekçiler üzerinde yarattığı yıkımı salt bir trajedi olarak görmez ve bunlara ilişkin faaliyetini de bu doğrultuda örgütlemiyor. Bunun doğal bir sonucu olarak da, bu savaşların yıkıma uğrattığı emekçi kitlelere yardım eli uzatılacak mazlumlar olarak yaklaşmaz. Çünkü bir defa bu kesimler kendilerine reva görülen zulme karşı o ya da bu biçimde öfke beslemektelerdir. Gittikleri hemen her ülkede devletle karşı karşıya gelişlerinde burjuva demokrasinin gizlemeye çalıştığı yüzüyle karşılaşmaktadırlar. Bu da göçmenler arasında devrimci siyasal faaliyet yürütülmesinin olanaklarını nesnel olarak artırmaktadır. O halde bu kesimler arasında faaliyet yürütmek için göçmenlerin kendi örgütlenmelerini oluşturmak, böylece filizlenecek göçmen mücadelesinin araçlarını yaratmak ve ardından bunları güçlendirmek doğrultusunda projeler geliştirmek gerektiği açıktır. Bu yüzden başlangıçta göçmenlerle ilişkilerimizi güçlendirmek için Türkçe, Kürtçe, Arapça dil kursları açmayı düşünüyoruz. İnşa etmeye çalıştığımız binayı göçmenlerin birbirini ve bizi tanımaları, sınıf kardeşleriyle arasındaki güven ilişkisini artırmalarını sağlamanın merkezi olarak kullanmak istiyoruz. Ardından emekçilerin iş ve yabancılar hukuku gibi kendilerini ilgilendiren alanlarda bilgilendirmeyi, onlara dünyanın farklı ülkelerindeki mülteci hareketlerinin tecrübelerini aktarmayı, bu alanda çalışan diğer kurumlarla temasımızı artırmayı ve sonuçta ortaya çıkacak somut talepler etrafında yerimizdeki göçmenlerin örgütlü ve eylemli mücadelesinin tohumlarını atmayı planlıyoruz.

Suriyeli Göçmenler Yalnız Değildir!
Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Suriyeli Göçmenler Yalnız Değildir!

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

İzmir'den
Komünistler

Örgütlü inşaat işçileri kazanıyor

Emaar Square şantiyesinde çalışan ve İnşaat İşçileri Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan işçiler direnişe geçerek eyleme başladılar. 11 Aralık Cuma günü AKFA Holding Genel Merkezi önünde başlayan eylem direnişin 7. gününde Emaar Square şantiyesi önünde devam etti. İşçilerin öğle paydosunda beş yüz yakın işçinin destek verdiği basın açıklaması okunurken sendikamızın bildiri dağıtım çalışması yapıldı. Sendikaya ilginin yoğun olduğu eylemde işçilerle sloganlarla destek verdi. Emaar Square patronlarının türlü tehdit ve baskılarına rağmen 8. gününde eylem devam ederken şirket adına sendikayla ve işçilerle görüşme talep edildi. Ve patronlar geri adım atarak işten çıkarılan iki arkadaşın birinin işe geri girmesini, diğer arkadaşın işe tüm haklarını vermesi kabul ettiler. İnşaat-İş'in aylardır örgütlenme çalışması yürüttüğü Emaar'da geçtiğimiz Ekim-Kasım ayında işçiler maaşlarını alamamış ve işe çıkmayarak direnişe geçmişler, daha sonra şantiyeyi işgal etmişlerdi. Gece 03.00'a kadar görüşmeler sonucu Emaar'ın ve diğer şirketlerin patronları işçilerin ücretlerini ödemeyi kabul ettiler.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler, işçi sınıfının gündelik-kısmi çıkarlarını, sınıfın bütünsel çıkarına bağlayacak olan yani işçi sınıfını iktidara taşıyacak olan devrimci önderliği yaratmak için mücadele ediyor.

Sermayenin Saldırılarına Karşı Örgütlen, Birleş, Mücadele Et! Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!

Sarıgazî'den Komünistler

Maltepe'de Silvan eylemi

13 Kasım Cuma günü Maltepe'de Silvan'daki ablukayı protesto etmek için bir oturma eylemi yapıldı. HDP'nin çağrısıyla gerçekleşen eyleme Maltepe Forumu da destek verdi. Maltepe Meydanı'nda "Silvan Halkı Yalnız Değildir; "Diren Silvan Maltepe Seninle" sloganlarıyla başlayan eylemde "Şengal zaferdir, Silvan'a selamdır; Ankara'nın öfkesi katilleri boğacak; Biji berxvedana Farqin; Silvan'da düşene dövüşene bin selam; Maltepe uyuma Silvan'a sahip çık" gibi sloganlar atıldı. Okunan basın açıklamasının ardından yarım saat boyunca yapılan oturma eylemi sorunsuz bir şekilde sona erdi.

Gülsuyu'ndan
Komünistler

Kürdistan'daki saldırılara karşı Okmeydanı'nda yürüyüş

Kürdistan'daki saldırıları protesto etmek ve bu saldırılara karşı onların yanında olduğumuzu göstermek için HDP'nin çağrısıyla Okmeydanı'nda bir araya gelerek bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Mahmut Şevket Paşa Mahalle Muhtarlığı önüne yapılan çağrıya yaklaşık 300 kişi katılırken yürüyüş esnasında daha çok Kürdistan üzerinden sloganlar atıldı. Atılan sloganlardan bazıları "PKK halktır halk burada; Biji serok Apo; Be serok jiyan nabe; Kürdistan faşizme mezar olacak; Yaşasın devrimci dayanışma" şeklinde idi.

Her ne kadar çağrıda bulunan HDP olsa da mahallede faaliyet yürüten tüm siyasetler güçleri oranında bu eylemde bulundular.

Mahalle içindeki yürüyüş Fatih Sultan Caddesi üzerinden Anadolu Kahvesi ve oradan devam ederek Sağlık Ocağı önünde saygı duruşu ve basın açıklamasıyla son buldu. Bu arada polis provokatif bir şekilde basın metni okunduğu sırada akrep araçlarıyla kitlenin üzerine doğru siren çalarak ve süratli bir şekilde geldi. İnsanların panik olmasını istediği açık olan bu davranışı karşısında dağılmayıp kitleyi tekrar toparlayarak basın metninin okunmasını sağladık. Bunun üzerine polis ara sokaklara girerek geri çekildi.

Basın metninde özetle şundan bahsedildi: Sarayın Kürdistan'da ilan ettiği savaşın bilançosunun 17 ilçede 52 kez ve 183 gün yasak ilanı olduğu, bu süreçte 1 milyon 300 bin insanın etkilendiği, 130'u aşkın kişinin yaşamını yitirdiği, 7 Haziran'dan bu yana AKP'nin başlatmış olduğu savaşta 306 yurttaşın hayatını kaybettiği belirtildi ve bu savaşa karşı göz yummayıp

Türkiye metropollerinden ses olmak ve tüm katliamlara dur demek için tüm duyarlı kesimler bir araya gelmeye ve seslerini yükseltmeye davet edildi. Milli eğitim ve sağlık bakanlarının yayınladıkları genelgelerle vurgu yapılarak savaşın gelmiş olduğu boyuta vurgu yapıldı.

Basın metninin okunmasından sonra kitle dağıldı.

Ancak şunun belirtilmesi gerekiyor ki Kürdistan'daki saldırılara karşı verilebilecek en büyük destek metropollerdeki sokak eylemlerini genişletmek ve bu yönde emekçileri seferber edebilecek çalışmaları yapmaktır. Aksi takdirde bugün Kürtlere saldıran devlet yarın emekçilere saldırdığında karşısında kendini savunabilecek bir güç bulmayacaktır.

Savunmayı Örgütle Saldırıya Hazırlan!

Okmeydanı'ndan Komünistler

Açlık greviyle Kürdistan'a gönderilemeyen selam

Pir Sultan Abdal Kültür derneklerinin merkezinin Kürdistan'da yaşanan katliamlara karşı başlatmış oldukları açlık grevi eylemlerine mahallemizde bulunan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği de 1 günlük açlık grevi eylemiyle dahil oldu. 2 Ocak Cumartesi günü öğlen başlayıp 3 Ocak Pazar günü öğlen bitirilecek olan açlık grevi eylemine destek olmak için tüm siyaset ve kurumlara çağrı yapıldı.

Bu eylem için Cuma günü akşamında Pir Sultan Abdal Derneği'nde toplantı gerçekleştirildi. Bu toplantıya mahalledeki birçok siyasetle birlikte kimi yöre dernekleri de katılım sağladı. Toplantıda Pir Sultan Başkanı neden böyle bir eylem örgütlediklerini izah ederek herkesi de bu eyleme katılmaya davet etti. Biz de bu toplantıda söz alarak hemen ertesi gün öğlen saatlerinde başlayacak olan bu eylemin bitirileceği gün mahallede büyük bir eylem örgütlemek gerektiğini önerdik. Açlık grevi eylemini büyük bir yürüyüşle son-

landırıp o yürüyüşün ardından tüm herkesi Kadıköy'de gerçekleştirilecek olan HDP'nin örgütlediği merkezi eyleme taşıma önerisini-

de bulduk. Bizim bu önerimize ilk olarak HDP Ümraniye ilçe temsilcileri ve HDP Ataşehir ilçe temsilcileri karşı çıktılar. Yapılan

eylemlere polis müdahalesi olduğunu bu sebepten dolayı da kitlelerin korktuğunu öne sürdüler. Böyle bir eylem yerine gene-

Pir Sultan Abdal Derneği'nin içerisinde yapılacak olan basın açıklamasıyla açlık grevini bitirmek gerektiğini söylediler. Biz de tekrar söz alarak Pazar günü gündüz yapılacak olan bir eyleme mahalle halkının da katılımının yoğun olacağını, polis müdahalesine açık bir eylem olmayacağını, kaldı ki olsa bile böylesi meşru bir zeminde yapılacak olan bir eyleme polis müdahalesine karşı daha geniş katılımı karşı çıkılabileceğini ifade ettik. Ayrıca Kürdistan'daki katliamlara karşı bu eylemli mücadeleyi yükseltmeden devletin saldırılarını durduramayacağımızın altını çizdik. Mahallede yapılacak olan böylesi bir eylemin, hem mahalleli nezdinde Kürdistan'daki savaşın daha yoğun gündem olmasını hem de Kadıköy'deki eyleme katılımın artacağını tekrar

ifade ettik. Yapılan tartışmaların ardından böylesi bir yürüyüşün yapılmamasına bir basın açıklamasıyla grevin bitirilmesine karar verildi.

Cumartesi günü saat 12.00'de başlayan açlık grevi eylemi Pazar günü saat 12.00'ye kadar sürdürüldü. Pazar günü Cem evinin bahçesinde yaklaşık 100 kişinin katıldığı bir basın açıklamasıyla eylem sonlandırılmış oldu.

Ezilenlerin emekçilerin eylemli mücadelesini örnek yerine böylesine pasifist eylemlerle günü geçiştiren HDP ve sol hareket bir kez daha Kürdistan da direnen Kürt halkına, Türkiye'nin batusundan nasıl destek olunamayacağını tüm çıplaklığıyla göstermiş oldular.

Kürdistan'daki İşgali Ezilenlerin Eylemli Mücadelesi Kıracak!

1 Mayıs Mahallesi'nden
Komünistler

Okmeydanı'nda "Seçimler sonrası Türkiye'de sol ne yapmalı?" paneli

Birleşik Haziran Hareketi Okmeydanı Meclisi'nin 27 Kasım Cuma günü Okmeydanı Devran Düşün Salonu'nda düzenlediği "Seçimler Sonrası Türkiye'de Sol Ne Yapmalı" başlıklı panelde Alper Taş, Fikri Sağlar ve Enver Aysever konuşmacı olarak yer aldı.

İlk konuşmacı Fikri Sağlar, başkanlık sisteminin Türkiye'de nasıl işleyeceğini anlattı. CHP'nin tabanının solcu ve demokrat olduğunu, ancak buna karşılık parti yönetiminin baskıcı bir profilde olduğunu ve değişmesi gerektiğini ifade etti. Buna dayanak olarak da sağ seçmenden oy almak için Ekmeleddin İhsanoğlu'nun aday gösterilmesi örneğini verdi ve kendisinin bu seçimi doğru bulmadığını da belirtti. Türkiye'nin özellikle 12 Eylül'ün ardından muhafazakârlaşmaya çalışıldığını, CHP'nin de uyguladığı politikalarla bu sürecin bir parçası olduğunu ifade ederek özeleştiri yaptı. Fikri Sağlar, "CHP ekonomik ve sosyal sorunları gidermek üzere çözüm önerileri sunmazsa metropollerin merkezlerinde sıkışıp kalacak. Halbuki tam da bu sorunlara karşılık vermesi, bu yolla varoşlara hitap edebilmesi gerekiyor. CHP bunları yapamadığı için başarılı olamıyor. Sola yönelemediği için kendi çözümünü yaratamıyor. CHP'nin kazanabilmesi, emek ve emekçiden yana bir tavır sergilemesine ve emekçilerin oylarına yönelmesine bağlıdır." dedi. Sağlar konuşmasının devamında "Birleşik Haziran Hareketi'nin büyümesi ve gelişmesi solun hedeflerine katkıda bulunacaktır. Bu hareket Gezi Direnişi'nin bir ifadesidir. Kürtlerin, Alevilerin, devrimcilerin dışlandığı bir ülkede yaşıyoruz. Bu çoğunluğu istemiyorlar. Dolayısıyla buna karşı bir arada yürümeliz, birbirimize tahammül edebilmeliyiz." dedi.

İkinci olarak Enver Aysever söz aldı. "Türkiye'de siyaset yapmanın koşulları giderek kayboluyor. Zulme uğrayan, baskı altında bulunan insanların siyaset yapma kaygısı var. Türkiye'nin CHP ve HDP'den kurtulup yeni bir çözüm bulması gerekiyor. Sol yeni bir örgütlenme, üçüncü bir yapı ve seçenek yaratmalı. CHP ve HDP arasında sıkışıp kalmamalı. HDP'nin Kürdistan'da yaşananlara ilişkin takındığı tavır, CHP'nin ise Ankara'da yaşanan katliama rağmen, üstelik

bunlar arasında Malatya CHP Gençlik Kolları üyeleri de varken, tuttuğu söylem doğru değil. Belleğimizi diri tutmalı, bu çocukların katilleriyle, mültecilerin canice ölmelerine müsaade edenlerle barışmamalıyız. Selahaddin Demirtaş'ın cumhurbaşkanını alkışlamasını da, cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Kılıçdaroğlu'nun Ekmeleddin İhsanoğlu'nu desteklemesini de unutmayacağız. Türkiye "yetmez ama evet"çilerle, liberallerle ve hir-

sızlarla ilerlemez. Mustafa Kemal cumhuriyetin kurucu lideridir, o yerinde kalsın. Fakat Celal Şengör de İsmail Kahraman da bu cumhuriyetin ürünüdür. Haysiyetli insanlar bu insanlara yanaşmaz. Tıpkı Kenan Evren gibi bir elinde bayrak bir elinde Kur'an miting meydanlarına çıkan bir cumhurbaşkanı gördü Türkiye. Kürt siyasi hareketi Suriye meselesini doğru analiz edememiştir. Başlangıçta Suriye'de Alevilere yönelik bir kıyım vardı. Kürtler bunun Kobanê'ye kadar ilerleyebileceğini anlayamadılar. CHP ve HDP'nin siyasetinden kurtulup Birleşik Haziran Hareketi'ne katılmak üzere bütün sola çağrıda bulunulmalıdır. Gerek parlamentoda gerek dışarıda faşizme karşı direnilmelidir. Bu tutumun pratikte olumlu sonuçlar doğuracağına inanıyorum. Türkiye'de tüm siyasetlerin bulunduğu bir nokta var: Rant. Bununla mücadele etmeye önce yerelerde,

belediyelerden başlamak lazım. Belediyeleri geri kafalılardan, hırsızlardan (HDP'li ve CHP'liler de dahil) temizlemek lazım. Türkiye'de neoliberal politikalar çökmüştür. Bu ülkede hukuksuzluğun, cinayetlerin, kendini ifade edememenin istikrarı vardır. Bu seçimden sonra işçilerin lehine bir istikrar yoktur. Kapitalizmi tüm kurumlarıyla reddeden, ırkçı olmayan, Alevi ve Kürt kimliğini onurla taşıyan bir birleşik hareket parlamentoda

belediyelerden başlamak lazım. Belediyeleri geri kafalılardan, hırsızlardan (HDP'li ve CHP'liler de dahil) temizlemek lazım. Türkiye'de neoliberal politikalar çökmüştür. Bu ülkede hukuksuzluğun, cinayetlerin, kendini ifade edememenin istikrarı vardır. Bu seçimden sonra işçilerin lehine bir istikrar yoktur. Kapitalizmi tüm kurumlarıyla reddeden, ırkçı olmayan, Alevi ve Kürt kimliğini onurla taşıyan bir birleşik hareket parlamentoda

şarttır. CHP ve HDP'den ayrılarak 20 kişilik de olsa parlamentoda bir grup oluşturulmalıdır. Yeni bir solculuğa ihtiyaç vardır." dedi Üçüncü olarak söz alan Alper Taş şöyle konuştu: "Sanki sandığa mecburmuşuz gibi oradan çıkacak sonuçları bekleriz, istediğimiz sonuçlar çıkmadığında rutin hayatımıza geri döneriz. Oysaki biz temsili değil doğrudan demokrasi istiyoruz. Kaç mahallede sözümüzü söyleyebileceğimiz mahalle meclisleri var, kaç fabrikada sendikal örgütlenme, kaç üniversitede özgür iradeyi sergileyebilecek yapılar mevcut? Asıl önemli olan bunları yaratmaktır. Gezi'den öğrenilmesi gereken de budur. Gezi AKP'ye bir tokat attı ve AKP yenildi. Gezi'nin mirasıyla yarına hazırlanın ve yarını kurun. Gezi'nin ortaya koyduğu dayanışma tıpkı Paris Komünü'ndeki gibi yarınların nasıl bugünden kurulabileceğinin en önemli göstergesidir. Devrimcilerin sahip

olduğu maneviyat ve dayanışma önemlidir. Gezi'den sonra Türkiye'de iki seçim yapıldı. CHP ve HDP Gezi'nin hangi iradesini sandığa taşıdı? Belki ön seçim buna örnek olarak gösterilebilir. Haziran Hareketi Gezi'den öğrenenlerin hareketidir. Aslında 7 Haziran ve 1 Kasım'da tablo değişmemiştir. Sağ ve solun oy oranı aynı kalmıştır. Haziran Hareketi sosyalistlerin birliği değildir. Sosyal demokratların, mahalle meclislerinin, sokak sokak örgütleyerek doğrudan demokrasiyi yaratmaya çalıştığı bir harekettir."

Bu konuşmaların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde biz de iki ayrı soru sorduk. İlk olarak aynı söylem ve hedeflerle yola çıkan HDK ve Birleşik Haziran Hareketi'ni birbirinden ayıran bir fark olup olmadığı ve bu oluşumların her ikisinin de emekçilerin ve ezilenlerin birleşik mücadelesini örme talebiyle yola çıkarken ayrı durmasının doğru olup olmadığını sorduk. Bununla beraber Gezi Ayaklanması'nın ve Kobanê eylemlerinin AKP'yi derinden sarsan eylemler olduğunu belirterek, buradan hareketle kitlelere öncülük etme iddiasıyla yola çıkanların ortak bir mücadele hattını nasıl örme gerektiğini sorduk.

İkinci olarak da CHP'li belediyelerde sendikalaşmak için mücadele eden işçilerin işten çıkarılmasına karşı parti içinde kendisini solcu olarak tarif edenlerin nasıl bir mücadele verdiği veya bunların partiyle yollarını ayırıp ayırmadığını sorduk. Bunun yanında 90 yılı aşkın bir tarihe sahip olan ve % 25 oyu almış bir parti olarak CHP'nin bugün Kürdistan'da yaşanan katliamlara karşı neden sessiz kaldığını ve bir kamuoyu yaratmadığını sorduk.

İkinci turda söz alan konuşmacılar soruları cevaplarken Alper Taş ilk sorduğumuz soruya devrimci kurumlara zaten dayanışma içinde olduklarını ifade eden bir cevap verdi. İkinci soruya ise Fikri Sağlar bölgede yaşananlarla ilgili bir rapor hazırladıklarından söz ederek cevap verdi.

Katılımın yoğun olduğu salonda soru cevapların ardından etkinlik sonlandırıldı.

Okmeydanı'ndan Komünistler

HDP ile Kuruçeşme sürecinin akrabalıkları ve KöZ'ün tutumu

Köz Nisan 2014 sayısından alınmıştır.

Köz'ün HDP'ye varan sürecin dışında kalmasının başlıca nedenlerinden biri bu hareketin aynı zamanda böyle bir buluşmanın üzerinde yükselineceği kitlesel eylemlere köstek olmaya namzet karakterinden ötürü idi. Gezi hareketine katılanların pek çoğunun (bu hareketi manipüle etmeye çalışan ama başaramayan şovenist akım ve kesimler bir yana) HDP'ye mesafeli duruşunun bir nedeni de AKP karşısındaki pasif pozisyonu kadar seçimlere dönük bir parti olarak kurulmuş olmasıydı.

Hiç kuşkusuz KöZ'ün HDP'ye doğru gelişen süreç hakkındaki tutumunun Gezi eylemlerine katılanların birçoğunda olabileceği gibi soyut ve genel bir parti alerjisi değildi. KöZ'ün "Çatı Partisi" diye başlayan sürece ilişkin tutumu bu projenin daha önceki tasfiye dalgalarıyla akrabalıkları nedeniyle.

Doğrusu bütün farklı özelliklerine ve belirleyici bileşeni olan BDP sayesinde siyaset arenasındaki karşılaştırılmaz rolüne rağmen HDP, en büyük ve bilineni "Kuruçeşme tartışmaları" diye de anılan 1980'li yılların sonundaki legalist tasfiye operasyonunun bir nevi mirasçısıdır. Nitekim o zamanki sürecin en simgesel isimlerinden biri olan Ertuğrul Kürkçü'nün HDP eşbaşkanı olması da rastgele bir tesadüf olarak görülmemelidir. Kuruçeşme toplantılarının 12 Eylül sonrasında geri çekilme sürecinin en büyük işçi eylemleri olan 1989 Bahar Eylemleri'nin peşinden gelmesi HDP'nin de Gezi Ayaklanması'nın ardından kurulması ise ilginç bir tesadüftür.

Bugün siyaset sahnesinde varolan belli başlı sol partilerin hepsi "Kuruçeşme süreci"nden doğarak şekillenmişler ve o sürece katılan çevre örgüt yahut bireylerin ezici çoğunluğu da bu partiler içine dağılmış durumdadırlar.

"Kuruçeşme Toplantıları" diye anılan süreçten bir yanda SBP (Sosyalist Birlik Partisi)/BSP (Birleşik Sosyalist Par-

ti)/ÖDP'ye varan hareket çıkmıştır; bir yandan EP/EMEP çıkmıştır; beri yanda da STP(Sosyalist Türkiye Partisi)/SİP (Sosyalist İktidar Partisi)/TKP çıkmıştır. Halen varolan ve bu başlıca "Kuruçeşme ürünlerinin" dışında halen mevcut olan yasal sol partilerin çoğunluğu (ESP bir yana) daha sonra ÖDP'nin içinden çıkan akımlar tarafından oluşturulmuşlardır. İlginç olan bu kaynaktan gelen veya bunlara değişik evrelerde değişik yollardan iltilhak eden pek çok akım ve yasal parti şu anda HDP çatısı altında buluşmuş durumdadırlar. Önce

Halk Savaşı stratejisini revizyona uğrattıktan sonra Ovacık'ta ilk seçim zafarını elde etmiş bulunan Kuruçeşme'nin en başarılı ürünü TKP ile ittifak ederek buluşan DHF ise başlı başına bir konu olarak incelenmek üzere ayrı tutulmalıdır.

Köz'ün birbiriyle bağlantılı bu süreçlere ilişkin tutumu genel bir parti alerjisinden ileri gelmediği gibi, (bazı

akımlarda söz konusu olduğu gibi) bir yasal parti fikrine kategorik olarak karşı olmasından da ileri gelmez. Zaten böyle bir kategorik reddimiz yoktur.

Her şeyden önce altı çizilmelidir ki, mevcut olan yahut henüz kurulmamış olan muhtelif yasal partilerle arasında KöZ'ün çektiği ayırım

aynı ilke ve esaslara bağlı bir Komünist Parti'nin kurulması için mücadele eden komünistlerin bu amaçla birleşmesi çağrısını yükseltip takipçiliğini yapmaktadır. Bu bakımdan KöZ'ün arkasında duran komünistlerin yasal olan veya olmayan muhtelif akımlarla arasındaki asıl ayırım çizgileri buradadır.

Bu itibarla KöZ HDP'nin yahut buna benzer istikamette yol alma iddiasını temsil eden herhangi bir yasal yahut yasal olmayan parti yahut oluşumun siyasi bir bileşeni olmaz, olmamıştır ve olmayacaktır. Zira bu takdirde KöZ ortaya çıkış nedenlerini ve ilk hedefi olan parti inşa hedefini red etmiş ve bizzat kendisi tasfiyeciler bir noktaya gelmiş olur.

Kaldı ki, şu ya da bu taktik mülâhaza ile yahut şu ya da bu güncel pratik gerekten ötürü stratejik hedef ile bağdaşmayan taktik çizgiler benimsemek de başka bir anlama gelmez. Üstelik KöZ'ün arkasında duran komünistler bakımından stratejik hedef zaten Komünist Enternasyonal'in ve onun Türkiye şubesi olan Mustafa Suphi dönemi TKP'sinin gerçekten mirasçısı olan bir partiyi inşa etmektir. Stratejik hedeflerin ve temel ilke ve esasların başlıca güvencesi de bağımsız bir örgütlenme ve bu örgütlenmenin bağımsızlığı konusunda hassas bir militan profildir.

Bununla birlikte bu konudaki titizlik aynı zamanda en geniş taktik esnekliğe izin veren bir çizgiyi bulma ve ortaya koymaya engel değildir; bilakis bu bakımdan bir imkan da sunar. "Abdestlerinden emin olmakla" böhürlenen kimilerinin sözümona taktik mülâhazalarla her türlü maceraya girmeleriyle bu tutum arasındaki esas fark "abdestin güvencesini" örgütle tanımlamaktan ileri gelir.